

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Victor Boico, Dumitru Mardari,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Gribeneț Iurie, de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie, de către avocatul Valah Alina în numele inculpatului Cazacu Sergiu, de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, de către avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiș Mihail, de către avocatul Șendrea Miroslav în numele inculpatului Gribeneț Iurie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Anton Victor xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx;

Cazacu Sergiu xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx;

Gogu Ivan xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx;

Bodiș Mihail xxxx, născut la xx xx xxxx, originar din xxxx, domiciliat xxxx xxxx;

Gribeneț Iurie xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.03.2014 – 25.11.2016;

Instanța de apel: 27.12.2016 – 06.09.2017;

Instanța de recurs: 09.02.2018 – 27.03.2018;

Instanța de apel: 08.05.2018 – 11.10.2018;

Instanța de recurs: 10.12.2018 – 25.06.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, *Anton Victor* a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Cazacu Sergiu a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Gogu Ivan a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Bodiu Mihail a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Gribeneț Iurie a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, ***inculpatul Anton Victor***, aflându-se în sectorul nr.9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, împreună și de comun acord cu *Cazacu S.*, *Gogu I.*, *Bodiu M.* și *Gribeneț I.*, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obraznicie deosebită, fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui *Panuș D.*, după care în conflictul iscat a intervenit *Cazacu S.* care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe *Panuș D.*, unde *Anton V.* împreună cu *Cazacu S.*, *Gogu I.*, *Bodiu M.* și *Gribeneț I.* i-au aplicat lui *Panuș D.* multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui *Bîrnaz A.*, *Anastasov I.* și *Gorea V.* care au intervenit în apărarea lui *Panuș D.* Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde *Anton V.* împreună cu *Cazacu S.*, *Gogu I.*, *Bodiu M.* și *Gribeneț I.*, continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui *Bîrnaz A.*, *Anastasov I.* și *Gorea V.*, cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal, 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de

comun acord cu Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Inculpatul Cazacu Sergiu, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal, 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Bodiu M., Gogu I. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde împreună cu Anton V., Bodiu M., Gogu I. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Cazacu S., împreună cu Anton V., Bodiu M., Gogu I. și Gribeneț I., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Bodiu M., Gogu I. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde împreună cu Anton V., Bodiu M., Gogu I. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Inculpatul Gogu Ivan, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Bodiu M. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc

prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Bodi M. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Inculpatul Bodi Mihail, la 04 martie 2012, aproximativ 03.55, în sectorul nr. 9, de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Bodi M., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Bodi M. împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun

acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Bodiș M., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Inculpatul Gribeneț Iurie, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obraznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gribeneț I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Gribeneț I. împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Gogu I. și Bodiș M., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gribeneț I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Georgeta Lupea în numele inculpatului Gribeneț Iurie, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gribeneț Iurie să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Apelantul a invocat că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului or, conform raportului de constatare medico-legală nr.973/07.03.2012, în rezultatul examenului medico-legal la Panuș D. au fost constatate vătămări corporale neînsemnate, iar potrivit raportului de expertiză nr.40/666 din 24.05.2015 s-a stabilit că decesul acestuia a survenit în urma malformației arterio-venoasă a vaselor cerebrale care prin factorii declanșatori a generat hemoragiile intracerebrale și are legătură cu decesul părții vătămate, decesul având un caracter patologic și nu unul violent.

Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 227, decesul lui Panuș D. a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale, malformației arteriovenoase a vaselor cerebrale cu aneurisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei și investigațiilor histopatologice.

Toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică ca vătămări neînsemnate.

În același timp, nu a fost dovedită învinuirea înaintată inculpatului în baza art.287 alin.(2) Cod penal or, prin acțiunile acestuia nu a fost perturbată activitatea agentului economic, având loc doar un conflict verbal cu cuvinte injurioase între clienții unui local public care, după o scurtă perioadă de timp, a generat în bătaie.

Astfel, inculpatul Gribeneț I. nu poate fi atras la răspundere penală, pe motiv că nu a comis infracțiunile incriminate, iar victima a evitat să anunțe organele de drept și să efectueze expertizele necesare imediat după incident, la moment apărând dubii referitor la calificarea vătămarilor corporale grave și la cauza decesului. Or, urmează a fi apreciate declarațiile tuturor martorilor audiați în instanța de fond, precum și activitatea lui Panuș D. imediat după incident și timp de o lună până la apariția problemelor de sănătate, la moment existând doar presupunerea că leziunile corporale au apărut la victimă la 04.03.2012 și urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului.

3.2. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Cazacu Sergiu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cazacu S. să fie achitat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Apelantul a indicat că instanța de fond a recunoscut vinovat inculpatul în baza art.287 alin.(2) Cod penal în temeiul declarațiilor părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. și ale martorilor Lupanciuc T., Popa A. și Ghețuș S. care la 04.03.2012 nu se aflau în sectorul nr.9 al clubului de noapte unde s-a produs conflictul, aflându-se la altă masă din alt sector al clubului și fizic nu puteau să vadă începutul conflictului.

Instanța de fond a reflectat doar al doilea conflict în care a fost implicat Panuș D., ignorând incidentul între Dubenco V. și o persoană necunoscută care este în strânsă legătură cu al doilea conflict or, Panuș D., fiind prieten cu Dubenco V. și văzând că acesta este agresat, a intervenit pentru a-l apăra.

Prin urmare, în acțiunile inculpaților lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) Cod penal, fiind stabilit că nu există intenția huliganică,

adică latura subiectivă a componentei de infracțiune.

Însă, contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte, în sentință fiind utilizate fraze cu caracter general, precum că „s-a mai constatat că toți cinci inculpați aplicau lovituri cu mâinile și picioarele asupra victimei, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor și ale părților vătămate audiate în ședință, precum și din înregistrarea video”.

Totodată, inculpatul a fost condamnat în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, neglijând declarațiile expertului Pădure A. și concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform cărei fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i victimei, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Prin urmare, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Instanța de fond a ignorat în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal și nu a dat nicio apreciere explicațiilor expertului judiciar Pădure A., audiat în ședința de judecată.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012, la Panuș D. la 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală, iar fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, deoarece inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, fiind stabilit că prin raportul de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012 la Panuș D., la 07.03.2012, în zona capului care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a constatat existența unei excoriații, care este o leziune superficială a tegumentelor pielii și nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Totodată, ținând cont că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicată în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Mai mult, din conținutul raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012 și raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-

11.11.2013 rezultă că, la 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”, ce se confirmă prin extrasul-trimitere notat în raportul nr. 973 în compartimentul „datele documentelor medicale”, respectiv la data de 06 - 07.03.2012 medicii nu i-au prescris un tratament medical legat de trauma cranio-cerebrală.

Astfel, la baza sentinței de condamnare au fost puse explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că „cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei. După radiogramă fractura era relativ proaspătă.”

Caracterul contradictoriu al depozițiilor expertului judiciar Baci G. se confirmă prin faptul că, pe de o parte, acesta indică că fractura oaselor craniene după radiografie era relativ proaspătă, pe când în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, pe care l-a semnat, se indică expres că particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase.

Totodată, expertul judiciar Pădure A. a relatat că ...fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice, iar tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Prin urmare, concluziile instanței de fond că anume datorită faptului, că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012, sunt nefondate, fiind în contradicție cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, care a confirmat că agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale, produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 nu există.

Însă, instanța de fond încearcă să înlăture ideea că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. la 04.03.2012, dar la 26.03.2012 și ar avea legătură cu evenimentele din data de 04.03.2012.

Afirmațiile instanței de fond că, nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care să demonstreze că leziunile corporale depistate la Panuș D. și anume fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la acesta și calificată drept vătămare corporală gravă, ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, sunt neîntemeiate. Or, martorul Dubenco V. a declarat că victima s-a ocupat cu boxul vreo 7 ani, cunoaște că acesta a căzut jos de pe motocicletă, când era în clasa a 8-9-a, și-a făcut un semn la barbă și s-a lovit la cap. După aceasta a lăsat boxul. Nu a văzut ca în acea seară Danu să fi fost implicat în conflicte până a se întâmpla cazul cu el.

Circumstanțele constatate pun la îndoială veridicitatea învinuirii înaintate inculpaților, nefiind prezentate probe care să confirme existența legăturii cauzale între

conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la 06.03.2012, Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde se stabilește diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

Astfel, instanța de fond a conchis că, deoarece hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuită, până la 26.03.2012, care prevede rolul activ al organului de urmărire penală, toate acțiunile fiind îndreptate doar spre învinovățirea inculpaților, prin ce se demonstrează că urmărirea penală a fost efectuată unilateral, fără intenția de a fi stabilite toate circumstanțele cauzei, Dubenco V. fiind recunoscut și audiat doar în calitate de martor, deși i-au fost aplicate câteva lovituri cu cuțitul în picior, iar Anastasov I., Gorea V. și Bîrnaz A., prin ordonanțele din 18.10.2012, 02.11.2012, 09.11.2012 au fost recunoscuți ca părți vătămate, în lipsa unor leziuni corporale vizibile, doar în baza declarațiilor acestora.

Totodată, instanța de fond a invocat în calitate de circumstanță agravată în privința inculpatului Cazacu S. - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză, contrar faptului că în partea descriptivă indică la aceia că antecedentul penal este stins, în mod nejustificat agravând pedeapsa acestuia.

Mai mult, în temeiul art.287 Cod de procedură penală, Procurorul General adjunct Eugen Rusu, în calitate de procurorul ierarhic superior, a emis ordonanța din 17.07.2012, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emisă de către procurorul în Procuratura sectorului Botanica Artur Sîrcu și a ordonanței din 01.07.2012, emisă de către procurorul sectorului Botanica Marcel Cimbir, cu reluarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012420517.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015 a fost declarat neconstituțional alin.(1) al art.287 Cod de procedură penală care acorda dreptul procurorului ierarhic superior de reluare a urmăririi penale după încetarea procesului penal, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire penală. Prin urmare, toate acțiunile de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale, în baza ordonanței din 25.06.2012 emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu sunt ilegale, fiind efectuate în baza unei ordonanțe adoptate cu încălcarea dreptului inculpaților prevăzut la art.22 Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 al CEDO, care exprimă dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În același timp, contrar prevederilor art.63 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, inculpatul Cazacu S. a fost pus sub învinuire la 21.01.2013, în timp ce calitatea de bănuț a acestuia a încetat la 11.09.2012.

3.3. Avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gogu I. să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Apelantul a invocat că la 25.06.2012, Procuratura Botanica a emis ordonanța de încetare a cauzei penale nr.2012420517 în privința lui Anton V., Cazacu S., Bodiș M., Gogu I. și Gribeneț I. în baza art.275 pct. 3) Cod de procedură penală, când fapta nu

întrunește elementele infracțiunii și în baza art.285 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevede încetarea urmăririi penale, liberarea persoanelor de răspunderea penală și finisarea acțiunilor procedurale.

La 01.07.2012, ordonanța din 25.06.2012 a fost contestată în temeiul art.art.299, 299¹ Cod de procedură penală, de către succesorul părții vătămate și a fost respinsă ca fiind neîntemeiată de către procurorul Procuraturii Botanica, mun. Chișinău, însă Procurorul adjunct al Procuraturii Generale Eugen Rusu la 17.07.2012 a dispus anularea Ordonanței de încetare a urmăririi penale din 25.06.2012 și celei din 01.07.2012 de respingere a plângerii succesorului părții vătămate emise de către Procuratura Botanica, mun. Chișinău și a reluat urmărirea penală, în temeiul art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, conform cărui reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori, un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă, descoperirii unui viciu fundamental, chiar dacă acest viciu fundamental recent descoperit de către Procurorul adjunct al Procuraturii Generale nu a fost menționat în ordonanța sa și nici fapte noi nu au fost descoperite de către Procuratura Buiucani ulterior, fiind retrasă cauza penală din competența legală a OUP Botanica, transmițând-o spre examinare Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău.

Totodată, în încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, cu privire la respingerea plângerilor apărătorilor în contestarea ordonanței Procurorului adjunct al Procuraturii Generale din 17.07.2012, organul de urmărire penală și Procuratura Botanica nu au cunoscut despre existența probelor noi prezentate de partea vătămată, și anume: probele video și foto, concluziile medicilor Spitalului de Urgență, clișeele radiologice precum că nu au fost delimitate vătămarile corporale existente la decesul lui Panuș D., motivându-se hotărârea respectivă prin prisma dispozițiilor art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, fiind irevocabilă la data emiterii.

Reluarea examinării cauzei penale, având drept temei circumstanțele cuprinse în art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, contravine articolelor 16, 20, 21 și 23 din Constituție, precum și principiului *non bis in idem* (dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă), prevăzut la art.4 al Protocolului nr.7 la CEDO și art.14 alin.(7) al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Părțile vătămate Anastasov I., Gorea V. și Bîrnaz A., martorii Barba V., Lupanciuc T., Nedelcu R., Ghețuș S., Fiodorova O. și Popa A. s-au confundat în declarațiile susținute în cadrul urmăririi penale, relatând acțiunile lor și ale prietenilor lor în alt mod decât cel descris în susținerea acuzării și altfel decât au derulat acțiunile și faptele atât ale inculpaților cât și ale lor.

Mai mult, a fost stabilit că Gogu I. nu a participat în niciun mod la acțiunile descrise de către acuzare în rechizitoriul înaintat și care, de fapt, a încercat să aplaneze conflictul apărut între alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală și partea vătămată, în urma înjunghierii lui Dubenco V., fapt care nu a fost stabilit de către organul de urmărire penală de acțiuni violente și periculoase pentru viața și sănătatea celor prezenți la 04.03.2012, fapt nefiind înregistrat în registrul evidenței infracțiunilor, plângerilor, petițiilor.

La fel, făcându-se trimitere la Raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie cu nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013 cu privire la depistarea hemoragiei în sclera ochiului stâng, excoriații în regiunea frontală median, regiunea temporală pe stânga, pe bărbie median și echimoze periorbital stânga, pe brațul stâng și care se califică

ca vătămări corporale neînsemnate, dar care au fost descoperite de către medicii experți suplimentar după o perioadă de examinări medico-legale, la insistența acuzării prin demersuri repetate, aproximativ timp de 1 an și 7 luni și luând în considerație primul raport de expertiză medico-legală nr.973 din 07.03.2012, raportul nr.666 din 05.04.2012-23.05.2012, raportul nr.40/666 din 10.04.2012-24.05.2012, raportul nr.227 din 11.06.2012-14.06.2012 și cel din 02.09.2013-11.11.2013 înregistrat cu nr.158 și doar atunci când medicilor le-au fost prezentate probe foto, cu imaginea părții vătămate, proveniența căreia nici nu a fost stabilită de către participanții în proces, ci doar prin declarațiile unuia din martorii acuzării că a fost culeasă din telefonul său mobil și efectuată la o zi de la conflictul din 04.03.2012.

Însă, și această probă a fost combătută prin probele foto anexate la materialele cauzei penale de către apărare, obținute prin intermediul site-urilor sociale de pe net, unde partea vătămată la intervalul de câteva zile de la conflict se afla deja în alte localuri de noapte, la distracții împreună cu unele părți vătămate pe cauza penală menționată, probele apărării fiind posibil de accesat de orice parte în proces, fiind veridice și nu cad sub incidența interpretării.

Totodată, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.666 din 05.04.2012-23.05.2012, în urma examinării medico-legale, a actelor medicale prezentate, investigațiilor de laborator, moartea lui Panuș D. a survenit la 02.04.2012, ora 18.34, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, toate acestea instalate pe fondalul unei patologii cerebrale (malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale) și confirmată prin examenul histopatologic de laborator, la examinarea medico-legală a cadavrului (momentul autopsiei din 05.04.2012) leziuni corporale nu s-au depistat.

Malformațiile arterio-venoase ale vaselor cerebrale survin din conținutul unor patologii existente până la survenirea decesului, expertul judiciar Păduraru A. precizând că malformațiile arterio-venoase reprezintă o conexiune anormală și fragilă, (având forma unui nod, ghem), între artere și vene și care se asociază cu un risc crescut de hemoragie. Pot fi localizate oriunde în corp, dar cele localizate la nivel cerebral comportă un risc crescut datorită posibilității de sângerare cu complicații grave secundare. Cele localizate în vasele învelișurilor creierului se numesc malformații arterio-venoase durale. Cauzele apariției malformațiilor arterio-venoase sunt necunoscute, existând și ipoteza că se datorează anomaliilor de dezvoltare în viața intrauterină (în timpul sarcinii, când se formează fătul), deci ele pot exista încă de la naștere. Majoritatea nu sunt ereditare și au o frecvență egală pe sexe, de obicei sunt diagnosticate la 20-40 de ani, în urma complicațiilor de tip sângerare (risc de 4% pe an - adică din 100 de persoane care au aceasta anomalie vor sângera din malformație în fiecare an) sau convulsii.

Cu desăvârșire se exclude ipoteza acuzării că, din 04.03.2012 și până la 26.03.2012, nefiind înregistrate afecțiuni traumatiche cerebrale care, după prezentarea probelor foto de acuzare medicilor legiști au stabilit prin vizualizarea lor, în urma examinării radiografice efectuate de către specialistul Rotaru N., care nu este expert judiciar licențiat și care a stabilit hematom masiv pe dreapta, dar și fractură liniară a osului temporal pe stânga, cu implicarea ambelor lamele și fractura osului zigomatic pe stânga la Panuș D. prin raportul nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013 și care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și sănătate, calificându-se drept vătămare corporală

gravă.

Mai mult, în nici una din presupunerile acuzării nu se regăsește legătura de cauzalitate dintre fracturarea liniară a osului temporal pe stânga, cu implicarea ambelor lamele și fractura osului zigomatic pe stânga pentru perioada din 04.03.2012 și 02.04.2012 de altfel, menționate în raportul nr.666 din 05.04.2012- 23.05.2012, raportul nr.40/666 din 10.04.2012-24.05.2012, raportul nr.227 din 11.06.2012-14.06.2012 și raportul nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform căror legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății lui la 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 - nu există.

Infrațiunea poate să existe doar în cazul în care fapta realmente săvârșită întrunește elementele infrațiunii, iar lipsa oricărei dintre acestea duce la inexistența infrațiunii.

3.4. Avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Anton Victor și Bodiu Mihail să fie achitați, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infrațiunii.

Apelantul a indicat că, contrar prezumției nevinovăției, instanța a acceptat poziția acuzării că primul conflict nu are relevanță pentru cazul dat și nu s-a expus asupra argumentelor apărării că la 04.03.2012, în incinta clubului de noapte „Fashion” au avut loc două conflicte, primul conflict având loc între Dubenco V. și o persoană necunoscută, care i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu cuțitul în picior.

Astfel, în acțiunile inculpaților care au participat la conflictul în cauză, lipsesc elementele constitutive ale infrațiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, nefiind prezentă intenția huliganică – latura subiectivă, ca semn obligatoriu al componenței de infrațiune.

Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte, în sentință fiind utilizate fraze cu caracter general, precum că „s-a mai constatat că toți cinci inculpați aplicau lovituri cu mâinile și picioarele asupra victimei, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor și ale părților vătămate audiate în ședință, precum și din înregistrarea video”.

Mai mult, în motivarea sentinței, nu sunt indicate care au fost acțiunile comise de inculpați față de pretinsele părți vătămate Anastasov I., Bîrnaz A. și Gorea V. care, după audiere, au părăsit sala de ședințe, manifestând indiferență totală față de cauza dată or, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpaților le-au fost incriminate și săvârșirea acțiunilor huliganice și față de aceste părți vătămate.

La fel, prin sentință, inculpații Anton V. și Bodiu M. au fost condamnați în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Însă, nici una din părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. sau martorii Lupanciuc T., Popa A. și Ghețuș S., care la 04.03.2012 s-au aflat în clubul de noapte, nu au chemat poliția și nici ambulanța, deși susțin că Panuș D. ar fi fost agresat de inculpați, prin ce se pune la îndoială veridicitatea depozițiilor acestora or, ei nu s-au adresat la poliție nici în seara conflictului, nici a doua zi, ci tocmai în ziua când a fost înmormântat Panuș D.

Nu constituie o probă care ar demonstra existența fracturii complete a osului temporal pe stânga, depozițiile martorilor precum că pe Panuș D. după conflict îl durea

capul, instanța de fond făcând presupuneri că, dacă acesta acuza dureri de cap - respectiv avea fractura oaselor craniului. Instanța de fond a neglijat și concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, în care este indicat că fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i victimei, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Însă, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Instanța de fond a omis în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal și nu a dat nicio apreciere explicațiilor expertului judiciar Pădure A., care a comunicat că fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, însă nu pe imaginile radiologice. Astfel că, stabilirea vechimii fracturii oaselor plate ale craniului, inclusiv a osului temporal pe stânga este practic imposibilă. Totodată, formarea fracturii osului temporal este practic imposibilă prin lovirea cu pumnii și picioarele. Pentru formarea fracturii oaselor plate este nevoie de acțiunea unui obiect contondent dur. Mai mult existența fracturii poate fi produsă printr-o forță suficient de mare care să învingă rezistența țesutului osos. Această forță acționează în primul rând asupra tegumentelor și ar trebui să producă lezarea mai profundă cum ar fi plaga. Conform raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012, la Panuș D. la data de 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală.

Prin urmare, fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, fiind stabilit că inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Astfel, nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, deoarece conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 la Panuș D., la data de 07.03.2012, în zona capului, care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a stabilit existența unei excoriații, care sunt leziuni superficiale ale tegumentelor pielii, dar nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Totodată, fiind imposibilă stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă

de timp a vieții lui Panuș D.

Mai mult, conform raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012 și raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, la 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”, fapt confirmat prin extrasul-trimitere notat în raportul nr.973 în compartimentul „datele documentelor medicale”, respectiv la 06-07.03.2012 medicii nu i-au prescris un tratament medical legat de trauma craniocerebrală.

Circumstanțele date pun la îndoială temeinicia sentinței de condamnare a inculpaților, nefiind prezentate probe care să confirme existența legăturii cauzale între conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractura liniară a osului temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la data de 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

Instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezentei hemoragiei, iar după radiogramă, fractura era relativ proaspătă.

Caracterul contradictoriu al depozițiilor expertului judiciar Baci G. rezultă și din faptul că, pe de o parte, acesta indică că fractura oaselor craniene după radiografie era relativ proaspătă, pe când în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, pe care l-a semnat, se indică expres că particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase.

În același timp, expertul judiciar Pădure A. a comunicat că fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice. Tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Astfel, concluziile instanței de fond că, anume datorită faptului că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la 26.03.2012 sunt nefondate, fiind în contradicții cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportului de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform cărui agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.

Totodată, instanța de fond a ignorat faptul că reluarea urmăririi penale în baza ordonanței din 17.07.2012 emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu, încalcă dreptul inculpaților de a nu fi judecați sau pedepsiți de două ori pentru aceeași faptă.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, odată cu încetarea

urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau clasarea cauzei penale, persoana urmează a dispune de certitudinea și convingerea că nu va mai fi bănuită și urmărită penal.

Instanța de fond greșit a individualizat pedeapsa inculpaților, stabilindu-le o sancțiune prea aspră.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, apelurile declarate de avocata Georgeta Lupea, în numele inculpatului Gribeneț Iurie și de avocatul Roman Medeleanu, în numele inculpatului Cazacu Sergiu, au fost respinse ca nefondate.

Apelurile declarate de avocatul Ion Cernolev în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail și de avocatul Mihail Barbaroș în numele inculpatului Gogu Ivan, au fost admise, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Anton Victor, a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.151 alin.(2) lit. d), 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare pe art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și 8 ani 6 luni închisoare pe art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a-i stabilit pedeapsă definitivă de 9 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Procesul penal în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în privința lui *Gogu Ivan* a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Procesul penal în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în privința lui *Bodiu Mihail* a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Bodiu Mihail, a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a statuat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, a stabilit just situația de fapt și a încadrat corect faptele reținute în sarcina inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, în temeiul probelor administrate de acuzare, a fost stabilit că între inculpații Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodiu M., Gribeneț I. și părțile vătămate Panuș D., precum și Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. care au intervenit în apărarea lui Panuș D., a avut loc un conflict într-un spațiu public - clubul de noapte „Fashion” din bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, acțiunile inculpaților caracterizându-se printr-o obrăznicie deosebită, încălcând grosolan ordinea publică și care au fost însoțite cu aplicarea violenței fizice față de părțile vătămate.

Acțiunile inculpaților s-au materializat într-un loc public, într-un club de noapte, unde erau foarte mulți vizitatori, iar acțiunile din intenții huliganice ale inculpaților au

atras atenția atât a celor din jur, cât și a colaboratorilor de pază, care în final i-au despărțit, acțiunile inculpaților fiind însoțite și de aplicarea violenței fizice față de victima Panuș D., cât și față de celelalte părți vătămate.

Deci, acțiunile inculpaților prin conținutul lor s-au deosebit prin obrăznicie deosebită or, ei fiind în număr de cinci persoane, au aplicat violență fizică față de Panuș D., exprimată prin aplicarea loviturilor cu mâinile și picioarele preponderent în regiunea capului, timp de câteva minute, iar în rezultatul loviturilor, victima a căzut jos, pierzându-și cunoștința și nu a putut riposta acțiunilor de violență ale inculpaților.

Totodată, acțiunile inculpaților s-au caracterizat printr-o obrăznicie deosebită, fiind constatat că aceștia și-au continuat acțiunile huliganice și față de părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V.

Prin urmare, afirmațiile apărării că instanța de fond nu s-a expus și nu a indicat care au fost acțiunile comise de inculpați față de părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. sunt nefondate, fiind stabilit că instanța de fond a reținut declarațiile acestor părți vătămate ca fiind pertinente și concludente, și anume că partea vătămată Gorea V. a declarat că *„între timp conflictul a continuat afară, schimb de replici, bătaii. Anastasov I. și Lupanciuc T. au fost bătuți, dar nu-și amintește de către cine. El tot a primit lovituri, afară a primit 1-2 lovituri cu piciorul la nivelul coșului pectoral de la Gogu I., motivul continuării conflictului în afara clubului era agresivitatea inculpaților”, partea vătămată Anastasov I. a indicat că „afară iarăși a început bătaia. Cineva i-a aplicat vreo doi pumni în față, de la care el și-a pierdut cunoștința. Și-a revenit probabil peste vreo 5 minute, personal a fost agresat în afara localului, a fost lovit în partea dreaptă a feței, ca rezultat i-a căzut o bucată de dinte, în partea stângă a feței avea o vânătăie”, partea vătămată Bîrnaz A. a relatat că „afară era multă lume, el a fost agresat doar verbal”.*

Argumentele apărării că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., fiind audiate, au părăsit sala ședinței de judecată, manifestând o indiferență totală față de dosarul în cauză - sunt irelevante. Părțile vătămate au fost audiate în prezența inculpaților și a apărătorilor acestora care au avut posibilitatea de a adresa întrebări, iar decizia lor de a nu participa în continuare la examinarea cauzei nu poate fi calificată ca o îngrădire a dreptului la un proces echitabil al inculpaților.

La fel, sunt neîntemeiate și alegațiile apărării că instanța de fond nu a acordat nici o importanță primului conflict apărut între Dubenco V. și o persoană necunoscută care i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu cuțitul în picior or, în conformitate cu art.325 alin.(1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, acuzatorul de stat administrând un cumul de probe în acest sens, probe care au fost apreciate de către instanța de fond în conformitate cu criteriile stabile la art.101 alin.(1) Cod procedură penală și în baza cărora s-a stabilit că inițiatorul conflictului din 04.03.2012 a fost anume inculpatul Anton V. care, fără nici un motiv, l-a lovit cu pumnul în față lui Panuș D., apoi inculpatul Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., după care și inculpații Gribeneț I. și Bodiș M. i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele, preponderent în zona capului.

Totodată, vinovăția inculpaților în comiterea faptelor incriminate se probează și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2012 a CD-ului cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, conform cărui *„la 03.55.52*

persoana în cămașă (Panuș D.) lovește o altă persoană, la care se observă că este iscat un conflict, în care persoana în cămașă este împinsă la una din mesele din spate unde se observă că un tânăr (Cazacu S.) îl apucă din spate și îl pune la pământ și se apleacă deasupra sa, se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele...”, „la ora 03.55.33 persoana în pulover (Anton V.) lovește persoana care este îmbrăcat în cămașă (Panuș D.) cu mâna dreaptă în regiunea feței, la care tânărul în cămașă face câțiva pași în spate, la care observă că se ține cu mâna dreaptă de față, unde aceștia sunt despărțiți unul de altul de persoanele din jurul lor”.

Astfel, fiind apreciate informațiile constatate în baza procesului de examinare a obiectului din 13.04.2012 în coraport cu declarațiile martorilor Panuș Z., Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., declarațiile acestora sunt reținute ca fiind pertinente și concludente, din conținutul cărora rezultă că, Panuș D. le-a relatat că după conflict, accesând pe site-ul allfun.md clubul „Fashion”, i-a recunoscut pe inculpații care l-au bătut și a povestit detaliat că s-a apropiat de o persoană și i-a spus să-l lase în pace pe Dubenco V., din spatele tânărului cu care vorbea, Anton V. i-a dat un pumn în față, el s-a ferit, văzând că se apropie, a tras în altă persoană. Cazacu S. l-a trântit jos, când a vrut să se ridice a primit o lovitură cu pumnul în frunte de la Gribeneț I., după care nu mai ținea minte nimic, își acoperise capul cu mâinile.

Afirmațiile apărării că instanța de fond a condamnat inculpații în baza depozițiilor părților vătămate și ale martorilor acuzării, care însă la data de 04.03.2012, aproximativ la orele 03.55 nu se aflau în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte, dar se aflau la altă masă din alt sector al clubului și fizic nu puteau să observe începutul conflictului, sunt irelevante or, aceste declarații apreciate în coroborare cu declarațiile martorilor Panuș Z., Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., precum și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013, demonstrează că inițiatorul conflictului a fost anume inculpatul Anton V. care, fără nici un motiv, la lovit cu pumnul în față lui Panuș D., după care inculpatul Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., după care inculpatul Gribeneț I. la lovit cu pumnul în frunte lui Panuș D.

La fel, este neîntemeiată și poziția apărării referitor la faptul că sectorul nr.9 al clubului de noapte unde a avut loc conflictul este separat prin uși, astfel sugerându-se ideea că, de fapt, părțile vătămate și martorii acuzării nu se aflau în sectorul nr.9 iar credibilitatea acestor declarațiilor ar putea fi contestată, deoarece din conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013 rezultă că „se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele, după care la 03.56.14 se apropie o persoană îmbrăcată în costum de culoare care încearcă să calmeze conflictul dat, tot timpul se observă că mai multe persoane lovesc cu picioarele persoana care era îmbrăcată în cămașă de culoare neagră... la 03.56.28 una din persoane este scoasă din conflict, iar cealaltă se observă că lovesc cu picioarele, după care la 03.57.25 persoanele care loveau sunt date la o parte și conduse în partea stângă”.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013, a CD-ului cu înregistrările video din sectorul nr.9 al clubului de noapte, victima Panuș D. a fost bătut de către inculpați și nu a fost îmbrâncit după cum susțin apelanții, din momentul primei lovituri aplicate de Anton V. - ora 03.55.33 și până la ora 03.57.25, când s-a finisat bătaia.

Alegațiile apărării că instanța de fond, fără a se referi la careva probe, a completat

conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, în conținutul căruia nu este identificat nici un nume de persoană, fiind doar descrise persoanele că sunt de gen masculin ori feminin, sunt nefondate, în cadrul cercetării judecătorești fiind vizualizat CD-ul cu înregistrările video din sectorul nr.9 al clubului de noapte, iar informațiile conținute pe acest suport au fost apreciate în coroborare cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor audiați în ședința de judecată.

Totodată, la critica apărării că procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2012 este o probă indirectă, a fost stabilit că acest proces-verbal a fost apreciat în coroborare cu declarațiile părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cât și cu declarațiile martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Bîrnaz A., Panuș D. avea leziuni corporale vizibile pe partea stângă a corpului, se vedea amprenta unui inel, iar partea vătămată Anastasov I. a relatat că Panuș D. nu ieșea pentru că avea fața umflată, ochiul roșu, în frunte avea amprenta unui inel.

În același context au fost reținute și declarațiile martorului Popa A. care a indicat că Panuș D. avea o urmă de inel în partea stângă a ochiului, iar Gribeneț I. avea ceva la mână, un ceas sau un inel. Și martorul Ghețuș S. a declarat că a doua zi Panuș D. era vânăt, ochiul stâng îi era în sânge, pe frunte avea un semn pătrat, martorul Lupanciuc T. a declarat că Panuș D. i-a spus că Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în frunte și el a simțit ceva tare, probabil un inel, iar el personal a văzut pe mâna lui Gribeneț I. un inel, acesta lucea, la ceilalți a văzut ceasuri. Martorul Panuș Z., mama lui Panuș D., a comunicat că urma de inel de pe fața lui Panuș D. a fost vizibilă, până la decesul acestuia.

Prin urmare, declarațiile părților vătămate Bîrnaz A. și Anastasov I. coroborează cu declarațiile martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z., din conținutul cărora rezultă că Panuș D. avea o urmă de inel în partea stângă a ochiului, iar martorii Lupanciuc T. și Popa A. au indicat că au văzut la inculpatul Gribeneț I. un inel pe mână.

Astfel, a fost stabilit că inculpatul Gribeneț I. purta un inel pătrat pe mână, cu care i-a aplicat lui Panuș D. o lovitură în frunte, în fotografia lui Panuș D., efectuată imediat după conflict, fiind vizibilă amprenta unui inel pe fruntea acestuia.

Tot din declarațiile părților vătămate și ale martorilor a fost constatat și faptul că loviturile aplicate de către inculpați victimei Panuș D. au fost preponderent în regiunea capului, iar toți cei cinci inculpați i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele victimei.

Afirmația apărării că, circumstanța reținută de instanța de fond că Panuș D. ar fi primit o lovitură cu inelul, vine în contradicție cu raportul de examinare medico-legală din 07.03.2012 unde la acesta nu s-a constatat astfel de leziune, este nefondată or, art.101 alin.(3) Cod procedură penală stipulează că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, iar potrivit art.93 alin.(2) Cod procedură penală sunt enumerate probele în procesul penal, fără a fi efectuată o ierarhizare juridică a acestora.

Declarațiile părților vătămate și ale martorilor care unanim au declarat că Panuș D. avea o amprentă de inel pe frunte, circumstanță care a fost constatată și prin fotografia lui Panuș D., efectuată imediat după conflict, fiind aplicată de către inculpatul Gribeneț I. nu pot fi respinse doar din motivul că nu coroborează cu concluziile formulate în raportul de examinare medico-legală din 07.03.2012 or, declarațiile părților vătămate și ale martorilor, la fel, constituie mijloc de probă, acestea fiind apreciate, în coroborare, ca fiind pertinente și concludente.

Totodată, remarca apărării că nici una din părțile vătămate sau martorii acușării care s-au aflat la data de 04.03.2012 în clubul de noapte, nu a chemat poliția și ambulanța, dacă susțin că Panuș D. ar fi fost agresat, este irelevantă, fiind stabilit că obiectul învinuirii nu îl constituie inacțiunile părților vătămate sau ale martorilor, ci acțiunile inculpaților. Mai mult, faptul că părțile vătămate sau martorii nu au chemat ambulanța sau poliția la acel moment, nu exclude faptul aplicării violenței fizice de către inculpați față de Panuș D. și celelalte părți vătămate, acest fapt fiind constatat prin probele administrate de acuzare, și anume: declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor care au fost apreciate în coroborare cu procesul-verbal de examinare a obiectului, CD-ul cu înregistrările din sectorul nr. 9 al clubului de noapte „Fashion” și rapoartele de expertiză medico-legală întocmite în privința lui Panuș D.

În același timp, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la Panuș D. se califică drept vătămare corporală gravă, iar la examinarea medico-legală a lui Panuș D. din 07.03.2012 au fost constatate leziuni ale țesuturilor moi care corespund localizării fracturilor osoase.

Expertul Baciuc G. a indicat că cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei, după radiogramă, fractura era relativ proaspătă.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.40/666 se atestă că la autopsia medico-legală și în baza documentelor medicale s-au constatat hemoragii intracerebrale, care, reieșind din cele expuse în „Discuții” (pct.5) sunt de origine patologică - „malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale”. *Conform rezultatelor histopatologice de laborator, vechimea acestor hemoragii este de cca 5-6 zile și se includ în circumstanțele zilei de 26.03.2012.*

Astfel, hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, ceea ce a condiționat ca victima să continue modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012 și să nu se interneze în spital în regim staționar, primind în cele din urmă tratament în regim ambulatoriu.

La fel, sunt nefondate și alegațiile apărării că leziunile corporale depistate la Panuș D., sub formă de fractură completă a osului temporal pe stânga și calificată ca vătămare corporală gravă ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, nefiind prezentate probe pertinente și concludente în acest sens, argumentele date fiind declarative.

Potrivit declarațiilor părinților victimei Panuș G. și Panuș Z., ale părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. - prietenilor victimei, precum și ale martorilor Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T. - Panuș D. ducea un mod de viață activ, se antrena la fotbal, anterior participa la competiții, efectuând controale medicale regulate și nu au fost depistate careva leziuni.

Totodată, accidentul cu motocicletă în care a fost implicat acesta, a avut loc în adolescență și, fiind transportat la spital, i s-a pansat mâna și a fost eliberat acasă. În acest context, este relevant faptul că părțile vătămate și majoritatea martorilor audiați, inclusiv mama victimei, au indicat că după incident Panuș D. deseori acuza dureri de cap, circumstanțe care nu au fost identificate înainte de acest conflict.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013 se atestă „că fracturile depistate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală (totodată formarea fracturii osului temporal este

practic imposibilă a se produce prin lovire cu pumnii și picioarele).

Concluziile acestui raport coroborează cu declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale martorilor care au declarat, din cuvintele victimei, că după ce a primit o lovitură puternică după cap, a amețit și a fost aruncat peste cap, fiind vorba despre acel procedeu de luptă, aplicat de inculpatul Cazacu S.

Prin urmare, alegațiile apărării că fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la 04.03.2012, deoarece inculpații nu au utilizat obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni și, respectiv, nu există nicio legătură cauzală dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal sunt nefondate or, prezența leziunilor corporale grave la Panuș D. a fost constatată în baza raportului de expertiză medico-legală nr.158 din 02.09.2013 – 11.11.2013, concluziile experților coroborând cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor care au indicat că inculpații aplicau lovituri cu mâinile și picioarele, preponderent în regiunea capului, fiind stabilit și faptul că Panuș D. a fost aruncat peste cap, de către inculpatul Cazacu S.

Totodată, declarațiile expertului Pădure A. contravin probelor analizate suplimentar, potrivit expertizei medico-legale a cadavrului lui Panuș D. fiind stabilită prezența fracturilor craniene, iar comisia de experți judiciari medico-legali au conchis că conform datelor clișeele tomografice din 26 și 30.03.2012, fixate în fișa medicală a bolnavului de staționar, cât și obținute în urma descrierii suplimentare la solicitarea comisiei de experți, rezultă că la Panuș D. au fost depistate leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”. Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă. Fractura completă a osului temporal pe stânga la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

În același timp, declarațiile martorului Andrieș L. precum că depozițiile sale că Panuș D. avea urme de sânge nu corespund adevărului și nu a indicat că la ieșire l-a văzut pe Panuș D. și avea urme de sânge pe cap, sunt ne semnificative. În cadrul urmăririi penale acesta a semnat declarațiile date cu 06.04.2012, ora 09.26 și respectiv 13.10, și-a recunoscut semnătura de pe ambele procese-verbale de audiere, iar mențiunea la sfârșitul procesului-verbal a fost scrisă de el personal.

Astfel, conform procesului-verbal de audiere de la orele 13.10 martorul Andrieș L. a indicat că *„în acest moment Gogu I., Vicu, Sergiu și Iurie, cu care eu stăteam la masă s-au năpustit spre Panuș D. și au început să-i aplice lovituri cu picioarele, deoarece Panuș D. era deja pe podea ... au fost foarte agresivi ... ei loveau cu picioarele peste diferite porțiuni ale corpului și capului lui Panuș D.”*. În declarațiile consemnate în procesului-verbal de audiere din 06.04.2012, ora 09.26, pe care martorul Andrieș L. le recunoaște ca fiind veridice și le susține, acesta indică *„...la un moment dat am întors capul spre masa la care am stat și eu, fiindcă am auzit gălăgie și am observat că era o grămadă de oameni lângă masă și se băteau, astfel văzând că în bătaie sunt implicați băieții care au stat cu mine la masă, m-am dus și eu repede acolo să văd ce se întâmplă...după care s-a mai liniștit situația afară și eu, întorcând capul, l-am observat*

pe Panuș D. care avea urme de sânge pe cap”.

La fel, declarațiile martorului Cociorva A. date în ședința de judecată, în care indică că nu a văzut ca careva persoane să-l lovească pe Panuș D., nu l-a văzut pe Gogu I. implicat în conflict, Gogu I. se afla la masa lui Dubenco V., unde se sărbătorea ziua de naștere, contravin declarațiilor consemnate în procesul-verbal de audiere din 05.04.2012, semnat de el, în care declară că „...după aceasta au început toți să-l lovească pe Panuș D., eu când am văzut, Panuș D. se afla jos la pământ și toți cei prezenți, adică acele 5-6 persoane... îl loveau pe Panuș D. peste diferite porțiuni ale corpului cu mâinile și picioarele, pot concretiza că mai mult în cap îl loveau cu picioarele, dar cine anume, eu nu am observat. La un moment dat Barba V. s-a culcat deasupra lui ca să înceteze toți să-l bată și a strigat despre aceasta la toți, însă cineva l-a tras într-o parte pe Barba V. de pe Panuș D. și iarăși aceleași persoane îl loveau”.

Alegațiile martorului Cociorva A. că a semnat declarațiile, dar nu le-a citit, deoarece se grăbea, nu sunt pertinente or, acesta nu a oferit careva explicații în acest sens, iar afirmația acestuia că nu cunoaște conținutul declarațiilor de la urmărirea penală și nu își amintește ce a declarat ofițerului despre evenimentele din 04.03.2012 sunt nefondate, fiind stabilit că a dat declarații suficient de detaliate, iar declarația despre aceea că Barba V. l-a acoperit pe Panuș D. ca să nu-l bată ceilalți coroborează cu declarațiile însuși ale martorului Barba V.

Astfel, infracțiunea de huliganism săvârșită de inculpați a fost urmată de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, condiții în care se atestă prezența concursului ideal de infracțiuni, calificarea urmând a fi în baza art.287 alin.(2) lit. b) și art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la argumentele apărării referitor la declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală, a fost stabilit că prin ordonanța Procurorului General Adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și a ordonanței din 01.07.2012 emise de către procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir, cu reluarea urmăririi penale.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013 s-a dispus respingerea plângerilor avocaților Ion Cernolev și Mihail Barbaroș ca neîntemeiate și inadmisibile, s-a refuzat în declararea nulă a ordonanței Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 prin care s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și a ordonanței de respingere a plângerii avocatului Vieru Vasile din 01.07.2012 emise de către Procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir.

Afirmația apărării că a fost încălcat dreptul inculpaților prevăzut de art.22 Cod procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 al CEDO, și anume dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă este nefondată, deoarece ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emisă de către procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și ordonanța din 01.07.2012 emisă de către Procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir au fost contestate de către reprezentantul părții vătămate Panuș G. și avocatul său. Ca urmare, prin ordonanța Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 s-a dispus reluarea urmăririi penale, care a fost menținută prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, având puterea lucrului judecat.

Argumentul ce vizează faptul că, ulterior prevederile art.287 alin.(1) Cod procedură penală au fost declarate neconstituționale, nu servește temei de a contesta legalitatea și valabilitatea ordonanței Procurorului General Adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 și nici declararea nulă a acesteia. Conform art.3 alin.(1) Cod procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Totodată, după reluarea urmăririi penale, acuzarea a înaintat o nouă învinuire inculpaților, și anume pe art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Avocatul Medeleanu Roman a solicitat și declararea nulă a ordonanței de punere sub învinuire din 21.01.2013 și ordonanței din 08.02.2013 în privința lui Cazacu S., indicând că la expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de art.63 alin.(2) pct. 3) Cod procedură penală. Consideră că Cazacu S. urma să fie pus sub învinuire sau scos de sub urmărire penală însă, contrar legii, a fost pus sub învinuire abia la 21.01.2013, pe când calitatea de bănuț a încetat la 11.09.2012.

Solicitarea avocatului Medeleanu Roman privind declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală este neîntemeiată, fiind stabilit că, la 21.01.2013 procurorul a dispus punerea sub învinuire a lui Cazacu S., incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, ordonanță care a fost adusă la cunoștință învinuitului în aceeași zi în prezența apărătorului Medeleanu Roman, iar în cadrul audierii învinuitul a refuzat să facă careva declarații, nefiind invocate careva obiecții asupra ordonanței de punere sub învinuire de către învinuit sau apărător.

Având în vedere că apărarea a invocat nulitatea ordonanței în cauză la 29.01.2013, iar în acord cu faptul că nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual de a invoca aceasta pe viitor, nu a fost constatat nici un temei de declarare nulă a ordonanței de punere sub învinuire din 21.01.2013 și a ordonanței Procurorului adjunct al procurorului sect. Buiucani, Elena Neaga din 08.02.2013.

În același timp, referitor la respectarea termenului de 3 luni prevăzut de art.63 alin.(2) pct. 3) Cod procedură penală în privința inculpatului Cazacu S., a fost constatat că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.04.2013 s-a stabilit că termenul de 3 luni de menținere a lui Cazacu S. în calitate de bănuț nu a fost încălcat, deoarece în privința acestuia la 25.06.2012 a fost încetată urmărirea penală, din motivul lipsei faptului infracțiunii, iar la 17.07.2012, a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012420517, dar nu și în privința lui Cazacu S.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.04.2013, s-a respins plângerea înaintată în baza art.313 Cod de procedură penală privind declararea nulității ordonanței procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Igor Demciucin din 21.01.2013 privind punerea sub învinuire a lui Cazacu S. în baza art.287 alin.(2) Cod penal, declararea nulității ordonanței Procurorului, adjunct al Procurorului sectorului Buiucani, mun. Chișinău, Elena Neaga din 08.02.2013 privind respingerea plângerii.

Afirmațiile avocatului Cernolev Ion privind încălcarea drepturilor inculpaților prevăzut de art.22 Cod procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 al CEDO, sunt nefondate or, principiul *non bis in idem* este aplicat numai atunci când a fost emis un act cu caracter definitiv, fie că este vorba de o ordonanță de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, fie de o hotărâre judecătorească.

Astfel, principiul *non bis in idem* nu se aplică în cadrul căilor ordinare de atac sau al altor proceduri legale de contestare. Or, ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale emisă de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și ordonanța din 01.07.2012 emisă de către Procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir, au fost contestate de către reprezentantul părții vătămate Panuș G. și avocatul său, în termeni legali și conform procedurilor și competențelor legale, reglementate de legislația în vigoare la acel moment.

În virtutea competenței sale, statuate de legea procesual penală, Procurorul General adjunct Eugen Rusu la 17.07.2012 a adoptat o ordonanță legală de reluare a urmăririi penale, menținută prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013 având puterea lucrului judecat. Mai mult, după reluarea urmăririi penale, procurorul a pus persoanele vizate sub învinuire nu în baza art.151 alin.(4) Cod penal (în care au fost învinuiți inițial, fiind încetată urmărirea penală), dar în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, ceea ce reprezintă o altă învinuire.

Prin urmare, reluarea urmăririi penale, dispusă în mod legal sub aspecte de competențe, la acel moment, reprezintă un procedeu legal de desfășurare normală a urmăririi penale și nu afectează prin sine careva drepturi sau libertăți constituționale ale cetățenilor vizați pe caz, nefiind constatate careva încălcări procesuale, iar ordonanța din 17.07.2012 nu contravine prevederilor art.22 Cod de procedură penală, art.4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, fiindcă în cazul reluării urmăririi penale nu se urmărește nici o persoană fizică sau juridică. Actul contestat nu este o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală, care ar împiedica redeschiderea procesului penal și aceasta era necesară pentru a clarifica în detalii acțiunile persoanelor implicate.

Totodată, afirmația apărării privind aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, este neîntemeiată or, instanța de fond, ținând seama în deplină măsură de prevederile art.99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate și le-a apreciat just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, ca urmare, corect a stabilit starea de fapt, încadrarea juridică și vinovăția inculpaților.

Referitor la obiecțiile avocatului Cernolev Ion că, instanța de fond a admis erori la individualizarea pedepsei penale în privința inculpaților Anton V. și Bodiș M., în ceea ce privește circumstanțele agravante reținute în sarcina acestora - a fost stabilit că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Anton V. instanța de fond a ținut cont de faptul că acesta a fost inițiatorul conflictului, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, cu titlu de circumstanță agravantă a fost reținută „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză”.

Astfel, inculpatul Anton Victor a fost condamnat în instanța de fond în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare, iar cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de fond eronat a reținut în sarcina inculpatului Anton Victor circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză” or, în conformitate cu art.296 Cod de procedură penală, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele

împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Circumstanța ce vizează „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză” reținută în sarcina inculpatului Anton Victor nu a fost constatată de către organul de urmărire penală și nu a fost inclusă în rechizitoriu, respectiv nu poate fi reținută, din oficiu, de către instanța de fond în defavoarea inculpatului, iar sentința în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Anton Victor urmează a fi casată.

Prin urmare, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, fiind constat că inculpatul Anton Victor nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate, că acesta a fost inițiatorul conflictului, că i se impută săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave și a uneia mai puțin grave, că în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante, fiind reținută circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate” va aplica acestuia o pedeapsă de 2 ani 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și o pedeapsă de 8 ani 6 luni închisoare pe art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Anton Victor i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Bodi Mihail, instanța de fond, având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și prezența unei circumstanțe agravante, dar și rolul activ al acestuia la continuarea conflictului, l-a condamnat pe art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și pe art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, i-a stabilit pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare.

Infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, incriminată inculpaților Gogu Ivan și Bodi Mihail, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave. În conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art.391 alin.(1) pct. 6) Cod procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Astfel, inculpații Gogu Ivan și Bodi Mihail au săvârșit infracțiunea prevăzută la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 04.03.2012, iar de la ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani și în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, a expirat termenul de tragere la răspundere penală a inculpaților, din care motive procesului penal în privința inculpaților Gogu Ivan și Bodi Mihail urmează a fi încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În temeiul art.409 alin.(2) Cod procedură penală, instanța de apel în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelanților, a casat sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu, în privința inculpaților Gogu Ivan și Bodi Mihail în baza art.287 alin.

(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal și liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În același timp, referitor la întreruperea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în privința inculpaților Anton Victor, Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu, se reține că în conformitate cu art.60 alin.(5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Inculpatul Anton Victor s-a eschivat de la judecată, la data de 14.07.2016 a fost anunțat în căutare, inculpatul Cazacu Sergiu s-a eschivat de la judecată, la data de 27.07.2016 fiind anunțat în căutare, respectiv, și inculpatul Gribeneț Iurie s-a eschivat de la judecată, iar la data de 01.12.2015 a fost anunțat în căutare.

Prin urmare, în privința inculpaților Anton Victor, Cazacu Sergiu și Gribeneț Iurie nu a expirat termenul de tragere la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, deoarece aceștia s-au eschivat de la judecată, iar curgerea prescripției a fost suspendată, urmând a fi menținută sentința instanței de fond privind tragerea la răspundere penală a inculpaților Anton Victor, Cazacu Sergiu și Gribeneț Iurie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de fond greșit a individualizat pedeapsa penală în privința inculpatului Bodiș Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, eronat reținând în sarcina acestuia circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate”, fapt ce nu a fost constatat în cadrul cercetării judecătorești or, ultimul nu a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice, deoarece era la volan.

La stabilirea pedepsei inculpatului Bodiș Mihail, instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, fiind stabilit că acesta nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate, de rolul activ al ultimului, că i se impută săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, că în privința acestuia nu au fost constatate circumstanțe atenuante și agravante, aplicându-i o pedeapsă sub formă de 6 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Totodată, critica avocatului Medeleanu Roman că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Cazacu Sergiu, instanța de fond a reținut în sarcina acestuia săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză, contrar faptului că în partea descriptivă indică la faptul că antecedentul penal este stins față de acest inculpat, este nefondată.

În partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Cazacu Sergiu doar circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate”, care și-a găsit deplină confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind stabilit și faptul că inculpatul Cazacu Sergiu anterior nu a fost judecat.

În acest sens, nu a stabilit nici un temei de casare a sentinței în partea privind chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Cazacu Sergiu.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

5.1. Avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, a solicitat casarea hotărârilor adoptate, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gogu I.

să fie achitat.

Recurentul a indicat că hotărârile adoptate de instanțele de fond sunt ilegale și neprobate, fiind în contradicție cu prevederile normelor materiale de drept penal și procedural, nefiind confirmate probele prezentate de acuzare și cercetate în ședințele de judecată. Hotărârile sunt bazate de presupuneri și pe declarațiile selectate ale martorilor și experților judiciari, instanțele fiind pertinente în favoarea acuzării, pronunțând o sentință de condamnare cu ideea preconcepută de comitere a presupuselor infracțiuni.

Astfel, nefiind stabilită săvârșirea infracțiunilor, instanțele de fond, în mod preconcepțit, au admis săvârșirea infracțiunilor de către inculpați, în contradicție cu actele juridice de constatare, executate de către specialiști în domeniu - rapoartele de expertiză medico-legale, fiind selectate fraze și propoziții din context, întru stabilirea vinovăției și existenței laturilor infracțiunilor imputate.

Probele invocate de apărare nu au fost apreciate în coroborare, în corespundere cu dispozițiile art.art.100-101 Cod de procedură penală.

În acțiunile inculpaților care au participat la conflictul în cauză, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, nefiind prezentă intenția huliganică – latura subiectivă, ca semn obligatoriu al componenței de infracțiune. Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult, a fost omisă că nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Astfel, în probele administrate, nu se regăsesc elementele infracțiunilor imputate inculpaților de până la și după emiterea hotărârii de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale în privința inculpaților.

Inculpatul Gogu I. urmează a fi achitat, prin prisma respectării principiului legalității care prevede că nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală, conform art.3 Cod penal. Conform art.51 alin.(2) Cod penal, răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, fiind demonstrată inexistența vinovăției în acțiunile inculpatului Gogu I.

5.2. Avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, a solicitat casarea deciziei adoptate, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că vinovăția inculpaților Bodiu Mihail și Anton Victor nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, lipsind latura subiectivă - intenția huliganică a infracțiunii de huliganism, hotărârile de condamnare adoptate fiind ilegale, deoarece nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, astfel că inculpații urmează a fi achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, inculpații Bodiu Mihail și Anton Victor au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, iar pentru existența acestei componențe urma a fi probată existența legăturii cauzale între acțiunile concrete

ale inculpaților și leziunile corporale grave.

La adoptarea deciziei, instanța de apel a ignorat prevederile art.art.7, 15, 55, 75 Cod penal, în special faptul că, la stabilirea termenului pedepsei, se ia în considerație prezenta circumstanțelor atenuante, personalitatea inculpatului, vârsta și starea sănătății.

Instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate în privința inculpatului Anton Victor, dar a exclus săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză.

Însă, potrivit rechizitoriului, inculpatului nu i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Totodată, dispozițiile art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, care au fost aplicate în speță și au servit temei pentru reluarea urmăririi penale în baza ordonanței din 17.07.2012, emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu au fost recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015.

Toate acțiunile de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012420517, în baza ordonanței din 25.06.2012, emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu sunt ilegale, fiind efectuate în baza unei ordonanțe adoptate cu încălcarea dreptului inculpaților prevăzut la art.22 Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 al CEDO, care exprimă dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

5.3. Avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie, a solicitat casarea hotărârilor adoptate, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gribeneț Iurie să fie achitat.

Recurentul a indicat că la 25.06.2012, Procuratura sect. Botanica a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale, inclusiv în privința lui Gribeneț Iurie, care la 17.07.2012 a fost anulată, cu reluarea urmăririi penale. Învinuirea înaintată lui Gribeneț Iurie este neîntemeiată, iar probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia.

Conform raportului de expertiză nr.227, decesul lui Panuș D. a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale - malformației arterio-venoasă a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei cadavrului și investigațiilor histopatologice.

Toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică că vătămări neînsemnate.

În același timp, nu a fost dovedită învinuirea înaintată inculpatului în baza art.287 alin.(2) Cod penal or, prin acțiunile acestuia nu a fost perturbată activitatea agentului economic, având loc doar un conflict verbal cu cuvinte injurioase între clienții unui local public care, după o scurtă perioadă de timp, a degenerat în bătaie.

Astfel, inculpatul Gribeneț Iurie nu poate fi tras la răspundere penală, pe motiv că nu a comis infracțiunile incriminate, iar victima a evitat să anunțe organele de drept și să efectueze expertizele necesare imediat după incident, la moment apărând dubii referitor la calificarea vătămarilor corporale grave și la cauza decesului.

Prin urmare, urmează a fi apreciate declarațiile tuturor martorilor audiați în instanța de fond, precum și activitatea lui Panuș D. imediat după incident și timp de o lună până la apariția problemelor de sănătate, la moment existând doar presupunerea că leziunile corporale au apărut la victimă la 04.03.2012 și urmează a fi apreciate în

favoarea inculpatului.

5.4. La 05 februarie 2018 avocatul Zaharia Procopie, a declarat recursuri ordinare în numele inculpaților Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu, în care solicită repunerea în termen a recursurilor respective, casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu să fie achitați, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Recurentul a indicat că sentința instanței de fond și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, bazate pe presupuneri, fiind adoptate în lipsa inculpaților Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu, recursurile urmând a fi repuse în termenul de declarare.

6. Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2018, au fost respinse ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Zaharia Procopie în numele inculpaților Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu, admise recursurile ordinare declarate de către avocații Barbaroș Mihail, Cernolev Ion și Lupea Georget, casată decizia instanței de apel, în partea condamnării în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal a inculpaților Anton Victor, Gogu Ivan, Bodiș Mihail, Gribeneț Iurie și prin extindere, a inculpatului Cazacu Sergiu și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată. În rest, decizia contestată a fost menținută, fiind irevocabilă în această parte.

6.1. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a menționat că recursurile declarate la 05 februarie 2018 de avocatul Zaharia Procopie în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S. se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 septembrie 2017, în lipsa inculpatului Gribeneț I., fiind prezenți inculpatul Cazacu S. și apărătorul său Alina Valah, precum și apărătorul inculpatului Gribeneț I., Georgeta Lupea, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 04 octombrie 2017, ulterior pronunțarea deciziei integrale fiind amânată pentru data de 19 octombrie 2017, fapt realizat la această dată și consemnat în procesul-verbal, în prezența apărătorilor Alina Valah și Georgeta Lupea, participanților la proces fiindu-le înmănată copia deciziei motivate, iar părților absente li s-a expediat câte o copie de pe decizia motivată (f.d.160-162, 241-242 vol. 7).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 19 octombrie 2017, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 20 noiembrie 2017.

Totodată, recursurile ordinare ale avocatului Zaharia Procopie, declarate în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S., potrivit ștampilei de pe plic, au fost depuse la oficiul poștal la 02 februarie 2018 și înregistrate la Curtea Supremă de Justiție pe 05 februarie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege.

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Rezultă că și cerința recurentului Zaharia Procopie de a repune în termen recursurile menționate este lipsită de orice suport legal.

Astfel, odată ce recursurile ordinare ale avocatului Zaharia Procopie din 05 februarie 2018, în numele inculpaților Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu, sunt declarate peste termen, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocații Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, privind învinuirea formulată inculpaților Gogu Ivan, Anton Victor, Bodiș Mihail și Gribeneț Iurie pe art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de

recurs a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenții, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele nu au admis o eroare gravă de fapt, care să le fi afectat soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării în aspectul vizat, că în acțiunile inculpaților Gogu I., Anton V., Bodi M. și Gribeneț I. au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, că li s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare menționate sunt neîntemeiate.

Cu referire la motivele invocate de recurenții Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, privind învinuirea formulată inculpaților Gogu Ivan, Anton Victor, Bodi Mihail și Gribeneț Iurie pe art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de recurs a reținut că instanțele ierarhic inferioare au comis următoarele erori de drept.

Instanța a constatat în fapt că: *„Anton V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Victor A. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i astfel victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă”.*

Astfel, instanța a calificat ambele fracturi depistate la partea vătămată Panuș D., adică atât fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, cât și fractura corpului osului zigomatic pe stânga, drept vătămare corporală gravă, indicând că acestea au fost cauzate părții vătămate de către toți inculpații, adică: *„Anton V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea, unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului”.*

Aceste constatări, însă, nu au fost coroborate cu raportul de expertiză medico-legală repetată, în comisie nr.158 din 02.09.2013, conform căruia fractura completă a osului temporal pe stânga se califică drept vătămare corporală gravă, iar fractura corpului osului zigomatic pe stânga se califică drept vătămare corporală medie. Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatiche cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Totodată, fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă. Legătură causală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la data de 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 nu există. Agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologice modificate ale creierului, condiționate de factori externi (efort fizic, stres psiho-emoțional, intoxicații etc.).

Deci, instanța nu a luat în considerare concluziile raportului de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013, în coroborare și cu raportul de

constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012, raportul de constatare medico-legală nr.666 din 05.04.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.40/666 din 10.04.2012, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.227 din 65 11.06.2012, și nu a constatat cert cine, când, în ce împrejurări, prin care acțiuni și mecanisme concrete i-a cauzat părții vătămate Panuș D. fractura completă a osului temporal pe stânga ce se califică drept vătămare corporală gravă și fractura corpului osului zigomatic pe stânga ce se califică drept vătămare corporală medie, adică prima instanță nu a soluționat, în condițiile prevăzute de lege, chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia sunt învinuși inculpații, dacă această faptă a fost săvârșită anume de ei, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii imputate și de care lege penală este prevăzută ea, dacă inculpații, separat sau împreună, sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Totodată, invocarea instanței că: *„fracturile depistate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Totodată, formarea fracturii osului temporal este practic imposibilă a se produce prin lovire cu pumnii și picioarele, concluzia dată fiind în coroborare cu declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale unor martori, care au indicat din cuvintele victimei, că după ce acesta a primit o lovitură puternică după cap, de a amezit, a fost aruncat peste cap, fiind vorba despre procedeul de luptă, aplicat de inculpatul Cazacu S. ”*, este confuză și contrazice circumstanțele factice constatate anterior.

Concluzia instanței că: *„anume datorită faptului că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din data de 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue aparent modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012 și să nu se interneze în spital staționar”*, nu poate fi una pertinentă și relevantă, or, asemenea constatări țin de competența experților judiciari.

Mai mult, instanța nu a apreciat în genere declarațiile expertului Pădure A., date în ședința de judecată. Totodată, a reținut selectiv declarațiile expertului Baciuc G. că: *„după radiogramă, fractura era relativ proaspătă, reieșind din faptul că osul nu era concreșcut”*, dar nu le-a apreciat în niciun fel în coroborare cu concluziile diametral opuse, conținute în raportul de expertiză medico-legală repetată, în comisie nr.158 din 02.09.2013, că: *„particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase”*, membrul al comisiei fiind și Baciuc G., deci care în ședința de judecată s-a contrazis în aspectul vizat.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, întru elucidarea împrejurărilor neconstatate de prima instanță în condițiile legii, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Mai mult, a specificat confuz că declarațiile expertului Pădure A. contravin probelor analizate, neindicând care declarații concrete ale acestui expert contravin și căror probe analizate, nefiind clar dacă instanța a luat în considerare sau a ignorat faptul că acest expert a fost membrul comisiei care a întocmit raportul de expertiză medico-

legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013, cu concluziile respective, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

Circumstanțele expuse atestă că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, pe episodul privind învinuirea tuturor inculpaților în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, apelurile declarate de către avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, de către avocatul Barbăroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie, de către avocatul Meledeanu Roman în numele inculpatului Cazacu Sergiu, au fost admise, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Anton Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Anton Victor prin prezenta decizie și decizia Curții de Apel Chișinău din 06.09.2017 fiind condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Gogu Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Bodiu Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Gribeneț Iurie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe termen de 7 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Gribeneț Iurie prin prezenta decizie și sentința judecătorei Botanica mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 fiind condamnat în baza art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Cazacu Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe termen de 7 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Cazacu Sergiu prin prezenta decizie și sentința judecătorei Botanica mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 fiind condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că prima instanță a ajuns la soluția corectă, constatând vinovăția inculpaților Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Instanța de apel, cercetând probele din materialele dosarului prezentate de părți a constatat cu certitudine că inculpatul **Anton Victor**, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal, 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Cazacu Sergiu la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr.9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Bodi M., Gogu I. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde împreună cu Anton V., Bodi M., Gogu I. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Gogu Ivan, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Bodi M. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform

concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Bodiu Mihail, la 04 martie 2012, aproximativ 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Bodiu M., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Gribeneț Iurie, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Gogu I. și Bodiu M., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gribeneț I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiu M. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare și anume în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I., deoarece acestea urmăresc scopul eschivării de la răspundere penală, nu sunt confirmate prin careva probe pertinente și concludente, fiind combătute prin probele administrate de acuzatorul de stat, care confirmă că acțiunile inculpaților cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2)

lit. d) Cod penal.

Respectiv, instanța de apel a constatat că acuzatorul de stat a acumulat suficiente probe pertinente și concludente care atestă culpabilitatea inculpaților.

Instanța de apel a reținut ca fiind pertinente declarațiile părților vătămate cât și a martorilor audiați, deoarece aceste declarații coroborează cu ansamblu de probe administrate de acuzatorul de stat, care au fost minuțios cercetate în ședința de judecată și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a reținut că și-a găsit confirmare deplină cauzarea vătămarilor corporale anume de către inculpații Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I., în contextul în care potrivit declarațiilor părților vătămate Gorea V., Bîrnaz A. și Anastasov Iu. și a martorilor, Panuș Z., Popa Alexandru, Ghețuș S., Lupaniuc T., Stratan E., Botnaru N., Voronin P., Botnaru D., Barba Vl. și Susarenco Gh. s-a constatat cu certitudine că la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr.9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Gogu I. și Bodiu M., i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gribeneț I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiu M. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri, precum și lui Gorea V., Bîrnaz A. și Anastasov Iu., care au intervenit în apărarea lui Panuș D.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.227 din 11.06.2012-14.06.2012 conform concluziei căruia în baza datelor dosarului penal nr.2012420517, rapoartelor de constatare și expertiză medico-legală a cadavrului cet. Panuș D., a.n. 1989, circumstanțelor cazului, documentelor medicale prezentate, investigațiilor histopatologice și în conformitate cu întrebările înaintate pentru soluționări, comisia de experți judiciari medico-legali a conchis că: Conform raportului de constatare medico-legală nr.973 datat cu 07.03.2012, la cet. Panuș Danu a.n. 1989 s-au depistat următoarele leziuni corporale: *echimoze cu excoriații pe față, echimoze pe brațul stâng, hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului stâng. Toate leziunile corporale, indicate în punctul 1 a, au fost produse prin acțiunea traumatică cu un corp (-uri) contondent (-e), inclusiv cu mâinile și picioarele, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică ca vătămare neînsemnată, iar stabilirea numărului de persoane care au cauzat leziunile corporale, nu ține de competența expertizei medico-legale. La internare în IMSP CNȘPMU datată cu 26.03.2012 ora 23:40 minute, starea pacientului Panuș D. era extrem de gravă în comă de gradul 3, în rezultatul examenului medical efectuat în primele 74 ore după internare s-a stabilit următorul diagnostic clinic: boală cerebro-vasculară acută, hematom intracerebral parieto-temporal pe dreapta cu erupție în sistemul ventricular. Moartea cet. Panuș D. a.n. 1989, a survenit la 02.04.2012 ora 18:34 (conform extrasului din fișa medicală, clinica Munchen, Germania), în rezultatul hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale-malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale cu aneurisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei cadavrului și investigațiilor histopatologice. La examinarea și expertiza medico-legală a cadavrului cet. Panuș D., careva leziuni corporale nu s-au depistat. În baza datelor din*

fișa medicală a bolnavului de staționar nr.5840 s-a constatat că Panuș D. suferea de o maladie cerebro-vasculară, din care motiv a fost efectuată intervenția chirurgicală - evacuarea hematomului intracerebral, prin craniotomie decompresivă pe dreapta (27.03.2012 ora 02:25). Careva date, care ar indica prezența unei maladii profesionale în documentele medicale prezentate nu s-au depistat. Între maladiile preexistente și cauza decesului lui Panuș D., există legătură de cauzalitate directă.

Potrivit raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, reieșind din circumstanțele faptei, documentele medicale, datele necropsiei medico-legale, rezultatele investigațiilor de laborator, descrierii suplimentare a imaginilor tomografice, comisia de experți a constatat conform datelor clișeele tomografice din 26 și 30.03.2012 fixate în fișa medicală a bolnavului de staționar, cât și obținute în urma descrierii suplimentare la solicitarea comisiei de experți, rezultă că la Panuș D., *au fost depistate leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”*.

Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Fractura completă a osului temporal pe stânga la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică drept *vătămare corporală gravă*.

Fractura corpului osului zigomatic pe stânga la persoanele vii determină dereglarea sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică drept *vătămare corporală medie*.

Particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase. În același timp, la examinarea medico-legală a cet. Panuș D. din 07.03.2012 au fost constatate leziuni ale țesuturilor moi care corespund localizării fracturilor osoase.

Moartea cet. Panuș D., vârsta 23 ani, a survenit în rezultatul bolii cerebro-vasculare, manifestată prin patologie a vaselor cerebrale cu aneurisme saculare, care au fost sursa hemoragiilor intracerebrale, ultimele complicându-se cu edem cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunchiulare și comprimarea centrelor organelor vitale.

Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate cet. Panuș D. la data de 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.

Agravarea stării sănătății cet. Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi (efort fizic, stres psihico-emotional, intoxicații etc.)

Totodată, instanța de apel a reținut explicațiile expertului Baciuc Gheorghe care a declarat că *”...întrucât fractura osului temporal pe stânga este una periculoasă, se poate trata atât în spital, cât și la domiciliu. Conform actelor medicale la Panuș D. fractura (osului temporal pe stângă) era pe toată grosimea osului. Fractura osului I zigomatic poate fi provocată de lovituri cu mâinile și picioarele. Nu se exclude formarea fracturii complete a osului parietal pe stânga în rezultatul contactului dintre osul traumatizat și o*

suprafață proeminentă dintr-un plan. Cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezentei hemoragiei. După radiogramă fractura era i relativ proaspătă. A conchis că fractura era relativ proaspătă reieșind din faptul că osul nu era concrecut. Decesul persoanei a fost consecința unei reacții în lanț. Nu exclude formarea focarului de hemoragie în țesuturile cerebrale în partea opusă zonei supuse loviturii traumatice”.

În același context au fost reținute și explicațiile expertului Pădure Andrei potrivit căroră, ”...potrivit descrierii examenului tomografie al lui Panuș D. din 27.03.12 s-a depistat: *fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga. Fractura osului zigomatic a fost diagnosticată doar în procesul efectuării expertizei în comisie sub nr.158, având ca bază concluzia emisă de consultantul radiolog al Centrului de Medicină Legală, care la solicitarea comisiei de experți a examinat trei pelicule tomografice și 2 CD-uri cu imagini radiologice pe 11.06.2013. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă. Fractura liniară a oaselor bolții craniului se poate forma atât prin intermediul acțiunilor obiectelor contondente dure, cu suprafața limitată, cât și nelimitată de acțiune. Aceste mecanisme se pot regăsi în cele mai diverse circumstanțe. Este imposibil de vizualizat cu ochiul liber un os al craniului la examinarea unei persoane vii, în lipsa unor plăgi. A menționat că la data de 07.03.2012 medicul legist Buga l-a examinat pe Panuș D. în calitate de persoană, și nu de cadavru. În aceste circumstanțe a menționat că medicul legist Buga nu avea temeii pentru recomandarea unui examen radiologic, or, pentru solicitarea acestui examen era necesară existența unor suspiciuni privind posibilitatea existării unor leziuni profunde. Având în vedere acuzele prezentate la Panuș D. la momentul examinării din 07.03.2012 și rezultatele investigațiilor și diagnosticul fixat în trimitere-extras întocmit la 06.03.2012, asemenea suspiciuni nu au apărut. Excoriația reprezintă o dereglare superficială a pielii, care nu permite vizualizarea osului decât prin secționarea pielii, procedură care se poate realiza doar în contextul investigației chirurgicale și nicidecum în procesul examinării medico-legale a unei persoane, care presupune posibilitatea de depistare cu ochiul liber, neînarmat doar a leziunilor externe, nu și a țesuturilor profunde. Conform investigației histologice rezultă că vechimea hemoragiilor, adică a acestui hematom care a fost evacuate intra operator, este de aproximativ 5-6 zile până la deces. Prin urmare hemoragiile intracerebrale nu puteau nicidecum să se fi declanșat la data de 04.03.2012, agravarea sănătății a avut loc la 26.03.2012. Mai mult ca atât, comisia nu a dispus la momentul efectuării expertizei de date obiective din care ar rezulta existența la cet. Panuș D. a unei traume craniu-cerebrale. Leziunile țesuturilor moi nu reprezintă în sine o trauma craniu-cerebrală, întrucât sunt afectate doar țesuturile moi, fără implicarea oaselor craniului, creierului și membrane osale”.*

În acest sens instanța de apel a constatat că inculpații Anton V., Gogu I., Bodi M., Gribeneț I. și Cazacu S., au acționat cu intenție directă, de a se răfui cu Panuș D. în incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fără nici un motiv, Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S., care folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu pumnii și picioarele.

Totodată, instanța de apel a relevat că intenția inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiș M., Gribeneț I. și Cazacu S., a fost îndreptată anume spre vătămarea gravă a integrității corporale a lui Panuș D., fapt atestat prin numărul loviturilor, dar și localizarea leziunilor corporale, determinând un pericol iminent îndreptat spre organele vitale ale lui Panuș D.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate afirmațiile apărării precum că vinovăția inculpaților în survenirea consecințelor incriminate că leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului, instanța de apel a reținut că învinuirea înaintată inculpaților nici nu se referă la calificativul prevăzut la alin.(4) art.151 Cod penal ”acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), care au provocat decesul victimei”, ci acțiunile inculpaților au fost încadrate în prevederile art.151 alin.(2) lit. b) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.*

Astfel, potrivit concluziilor din raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, în partea în care experți au indicat că au fost depistate leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”. Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte contondente dure, este practic imposibilă. ...Moartea cet. Panuș D. a survenit în rezultatul bolii cerebro-vasculare, manifestată prin patologie a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, care au fost sursa hemoragiilor intracerebrale, ultimele complicându-se cu edem cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunchiulare și comprimarea centrelor organelor vitale. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate cet. Panuș D. la data de 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există. Agravarea stării sănătății cet. Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi (efort fizic, stres psihico-emoțional, intoxicații etc.), nu-i dezvinovățesc pe inculpați.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că experții sau referit la faptul formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă, prin urmare se constată că experții sau referit la obiecte ca pumnii și picioarele, și nu la alte obiecte precum podeaua. În ședința de judecată s-a constatat că Sergiu Cazacu a folosit un procedeu de luptă, l-a doborât la podea pe Danu Panuș, după care împreună cu Victor Anton, Mihail Bodiș, Ivan Gogu și Iurie Gribeneț i-au aplicat lui Danu Panuș multiple lovituri cu mâinile și picioarele, or, prin declarațiile părții vătămate Gorea Victor se atestă că”...Primul lucru pe care l-a observat era cum Panuș Danu se afla la pământ. La prima vedere părea că și-a pierdut cunoștința, nu se mișca, ochii erau închiși...”

Instanța de apel a reținut că expertul Pădure Andrei fiind audiat în instanța de fond a explicat că ”...Fractura liniară a oaselor bolții craniului se poate forma atât prin

intermediul acțiunilor obiectelor contondente dure, cu suprafața limitată, cât și nelimitată de acțiune. Aceste mecanisme se pot regăsi în cele mai diverse circumstanțe. Este imposibil de vizualizat cu ochiul liber un os al craniului la examinarea unei persoane vii, în lipsa unor plăgi”, iar expertul Baciuc Gheorghe a explicat că, ”...Fractura osului zigomatic poate fi provocată de lovituri cu mâinile și picioarele. Nu se exclude formarea fracturii complete a osului parietal pe stânga în rezultatul contactului dintre osul traumatizat și o suprafață proeminentă dintr-un plan ...”.

În ceea ce privește versiunea de apărare invocată de apelanți precum că leziunile corporale depistate la Panuș D. sub formă de fractură completă a osului temporal pe stânga depistată la Panuș D. și calificată ca „vătămare corporală gravă” ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, or, în lipsa unui suport probatoriu pertinent și concludent în acest sens, instanța de apel a respins aceste argumente ca fiind nefondate, deoarece aceste circumstanțe care s-au încercat a fi invocate de partea apărării sunt declarative.

Din declarațiile părinților victimei, Panuș Gr. și Panuș Z., precum și din declarațiile părților vătămate A. Bîmaz, I. Anastasov, V. Gorea, prietenii victimei, precum și a martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z. rezultă că Panuș D. ducea un mod de viață activ, se antrena la fotbal, mergea mai înainte la competiții, în legătură cu ce trecea controale medicale regulate și nu au fost depistate careva leziuni. În ceea ce privește căzătura de pe motocicletă, instanța de apel a constatat că aceasta a avut loc la vârsta de adolescență a victimei, a fost transportat la spital, unde i s-a pansat mâna, apoi a fost eliberat acasă. Tot în acest context, se reține că atât părțile vătămate, cât și majoritatea martorilor audiați, inclusiv mama victimei, Panuș Z. au indicat că după conflict, victima Panuș D. deseori acuza dureri de cap, circumstanțe care nu au fost identificate înainte de acest conflict.

Cu referire la poziția apărării precum că, fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012, deoarece inculpații nu au utilizat obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni și, respectiv, nu există nici o legătură cauzală dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal, or, prezența leziunilor corporale grave la cet. Panuș D. au fost constatate în baza raportului de expertiză medico-legală nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, concluziile formulate de experți coroborând și cu declarațiile părților vătămate și a martorilor care au indicat că inculpații aplicau lovituri cu mâinile și picioarele preponderent în regiunea capului, totodată, s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești că Panuș D. a fost aruncat peste cap, de către inculpatul Cazacu Sergiu.

În ceea ce privește declarațiile martorului Andrieș L. precum că declarațiile acestuia că Danu P. avea urme de sânge nu corespund adevărului și nu a dat declarații precum că la ieșire l-a văzut pe Danu Panuș și avea urme de sânge pe cap, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece la faza urmăririi penale dânsul a semnat declarațiile date cu 06.04.2012, ora 09:26 și respectiv 13:10, î-și recunoaște semnătura de pe ambele procese-verbale de audiere, fraza „procesul-verbal este scris din cuvintele mele, este scris corect de către mine citit fapt pentru ce și semnez”, a fost scrisă de el personal.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că conform procesului-verbal de audiere de la orele 13:10 martorul Andrieș L. a indicat că „în acest moment Gogu Ion, Vicu, Sergiu și Iurie, cu care eu stăteam la masă s-au năpustit spre Danu Panuș și au început să-i aplice lovituri cu picioarele, deoarece Danu Panuș era deja pe podea.. au fost

foarte agresivi...ei loveau cu picioarele în diferite porțiuni ale corpului și capului lui Danu Panuș”. Din conținutul procesului-verbal de audiere din 06.04.2012, ora 09:26, pe care martorul Andrieș L. a declarat că declarațiile le recunoaște și sunt veridice, le susține, acesta declarând că „la un moment dat am întors capul spre masa la care am stat și eu, fiindcă am auzit gălăgie și am observat că era o grămadă de oameni lângă masă și se băteau, astfel văzând că în bătaie sunt implicați băieții care au stat cu mine la masă, m-am dus și eu repede acolo să văd ce se întâmplă...după care s-a mai liniștit situația afară și eu întorcând capul, l-am observat pe Danu Panuș care avea urme de sânge pe cap”.

La fel, critic urmează a fi apreciate și declarațiile martorului Andrei Cociorva date în cadrul ședinței de judecată și care a indicat că nu a văzut ca, careva persoane să-l lovească pe Panuș Danu, nu l-a văzut pe Gogu Ivan implicat în conflict, Gogu Ivan se afla la masa lui V. Dubenco, unde se sărbătorea ziua de naștere. Martorul Andrei Cociorva a confirmat că în procesul-verbal de audiere din 05.04.2012 semnătura îi aparține fraza „cu procesul-verbal am luat cunoștință, declarațiile au fost tapate din cuvintele mele corect, de mine citite pentru ceea și semnez”, îi aparține ultimului.

Din conținutul declarațiilor martorului Andrei Cociorva date la 05.04.2012 acesta a declarat că „după aceasta au început toți să-l lovească pe Panuș Danu, eu când am văzut, Panuș Danu se afla jos la pământ și toți cei prezenți adică acele 5-6 persoane... îl loveau pe Panuș Danu în diferite porțiuni ale corpului cu mâinile și picioarele, pot concretiza că mai mult în cap îl loveau cu picioarele, dar cine anume eu nu am observat. La un moment dat Vlad Barbu s-a culcat deasupra lui ca să înceteze toți să-l bată și a strigat despre aceasta la toți, însă cineva l-a tras într-o parte pe Barbu Vlad de pe Panuș Danu și iarăși aceleași persoane îl loveau”.

În ceea ce privește motivele invocate de către martorul Andrei Cociorva precum că a semnat declarațiile, dar nu le-a citit, deoarece se grăbea, nu pot fi reținute ca fiind pertinente, deoarece martorul nu a oferit careva explicații pertinente în acest sens. La fel, critic urmează a fi apreciat și motivul precum că dânsul nu cunoaște conținutul declarațiilor de la urmărirea penală și nu își amintește ce a declarat ofițerului despre evenimentele din 04.03.2012, deoarece martorul Andrei Cociorva a dat declarații suficient de detaliate, iar declarația despre aceea că Barbu Vlad s-a culcat deasupra lui Panuș Danu ca să înceteze toți să-l bată, coroborează cu declarațiile însuși a martorului Barbu Vladislav, audiat în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiș M., Gribeneț I. și Cazacu S. în comiterea infracțiunii a fost demonstrată pe deplin prin totalitatea de probe pertinente, concludente, veridice, cercetate de instanța de judecată, prima instanță adoptând o soluție corectă de recunoaștere a inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiș M., Gribeneț I. și Cazacu S. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indici calificativi *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.*

La individualizarea pedepsei în privința inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiș M., Gribeneț I. și Cazacu S. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, reținând că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, infracțiunea incriminată face parte din categoria infracțiunilor grave, circumstanțe

atenuante sau agravante în privința inculpaților nu au fost identificate.

8. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

8.1. Inculpatul Gribeneț Iurie, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6), 8), 15) și 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În susținerea cererii de recurs, menționează că din decizia instanței de apel nu rezultă o analiză a probelor și prin care probe concrete s-a confirmat vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor incriminate, toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică că vătămări neînsemnate, iar hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt nefondate și pasibile de a fi casate.

8.2. Avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gribeneț Iurie să fie achitat.

În motivarea solicitărilor sale invocă aceleași argumente care au fost expuse în cererea sa de apel, menționând că, la 25.06.2012, Procuratura sect. Botanica a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale, inclusiv în privința lui Gribeneț Iurie, care la 17.07.2012 a fost anulată, cu reluarea urmăririi penale. Învinuirea înaintată lui Gribeneț Iurie este neîntemeiată, iar probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia.

Conform raportului de expertiză nr.227, decesul lui Panuș D. a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunchiare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale - malformației arterio-venoasă a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei cadavrului și investigațiilor histopatologice.

Toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică că vătămări neînsemnate.

În același timp, nu a fost dovedită învinuirea înaintată inculpatului în baza art.287 alin.(2) Cod penal or, prin acțiunile acestuia nu a fost perturbată activitatea agentului economic, având loc doar un conflict verbal cu cuvinte injurioase între clienții unui local public care, după o scurtă perioadă de timp, a degenerat în bătaie.

Astfel, inculpatul Gribeneț Iurie nu poate fi tras la răspundere penală, pe motiv că nu a comis infracțiunile incriminate, iar victima a evitat să anunțe organele de drept și să efectueze expertizele necesare imediat după incident, la moment apărând dubii referitor la calificarea vătămarilor corporale grave și la cauza decesului.

Prin urmare, declarațiile martorilor audiați în ședințele de judecată, precum și activitatea lui Panuș D. imediat după incident și timp de o lună până la apariția problemelor de sănătate, la moment existând doar presupunerea că leziunile corporale au apărut la victimă la 04.03.2012 și urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului.

8.3. Avocatul Vlah Alina în numele inculpatului Cazacu Sergiu, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului Cazacu Sergiu nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În argumentarea recursului susține că inculpatul a fost recunoscut vinovat în baza art.287 alin.(2) Cod penal în temeiul declarațiilor părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. și ale martorilor Lupanciuc T., Popa A. și Ghețuș S. care la 04.03.2012 nu se aflau în sectorul nr. 9 al clubului de noapte unde s-a produs conflictul, aflându-se la altă masă din alt sector al clubului și fizic nu puteau să vadă începutul conflictului.

Instanța de fond a reflectat doar al doilea conflict în care a fost implicat Panuș D., ignorând incidentul între Dubenco V. și o persoană necunoscută care este în strânsă legătură cu al doilea conflict or, Panuș D., fiind prieten cu Dubenco V. și văzând că acesta este agresat, a intervenit pentru a-l apăra.

Prin urmare, în acțiunile inculpaților lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) Cod penal, fiind stabilit că nu există intenția huliganică, adică latura subiectivă a componenței de infracțiune.

Însă, contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 Cod penal, instanța de apel nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte, în sentință fiind utilizate fraze cu caracter general, precum că „s-a mai constatat că toți cinci inculpați aplicau lovituri cu mâinile și picioarele asupra victimei, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor și ale părților vătămate audiate în ședință, precum și din înregistrarea video”.

Totodată, inculpatul a fost condamnat în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, neglijând declarațiile expertului Pădure A. și concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform cărei fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i victimei, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013- 11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Prin urmare, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Instanța de apel a ignorat în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal și nu a dat nicio apreciere explicațiilor expertului judiciar Pădure A., audiat în ședința de judecată.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, la Panuș D. la 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală, iar fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, deoarece inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, fiind stabilit că prin raportul de constatare medico-legală nr.973

din 07.03.2012 la Panuș D., la 07.03.2012, în zona capului care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a constatat existența unei excoriații, care este o leziune superficială a tegumentelor pielii și nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Totodată, ținând cont că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicată în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Mai mult, din conținutul raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012 și raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013 rezultă că la 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză peri orbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”, ce se confirmă prin extrasul-trimitere notat în raportul nr.973 în compartimentul „datele documentelor medicale”, respectiv la data de 06- 32 07.03.2012 medicii nu i-au prescris un tratament medical legat de trauma craniocerebrală.

Astfel, la baza soluției de condamnare au fost puse explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că „cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezentei hemoragiei. După radiogramă fractura era relativ proaspătă.”

Caracterul contradictoriu al depozițiilor expertului judiciar Baci G. se confirmă prin faptul că, pe de o parte, acesta indică că fractura oaselor craniene după radiografie era relativ proaspătă, pe când în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, pe care l-a semnat, se indică expres că particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase.

Totodată, expertul judiciar Pădure A. a relatat că ...fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice, tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Prin urmare, concluziile instanței de apel că anume datorită faptului, că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012, sunt nefondate, fiind în contradicție cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013 -11.11.2013, care a confirmat că agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale, produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătură causală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.

Astfel, instanța de apel încearcă să înlăture ideea că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. la 04.03.2012, dar la 26.03.2012 și ar avea legătură cu evenimentele

din data de 04.03.2012.

Afirmațiile instanței de apel că, nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care să demonstreze că leziunile corporale depistate la Panuș D. și anume fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la acesta și calificată drept vătămare corporală gravă, ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, sunt neîntemeiate. Or, martorul Dubenco V. a declarat că victima s-a ocupat cu boxul vreo 7 ani, cunoaște că acesta a căzut jos de pe motocicletă, când era în clasa a 8-9-a, și-a făcut un semn la barbă și s-a lovit la cap. După aceasta a lăsat boxul. Nu a văzut ca în acea seară Danu să fi fost implicat în conflicte până a se întâmpla cazul cu el.

Circumstanțele constatate pun la îndoială veridicitatea învinuirii înaintate inculpaților, nefiind prezentate probe care să confirme existența legăturii cauzale 33 între conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la 06.03.2012, Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde se stabilește diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

Instanța de apel a conchis că deoarece hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la 26.03.2012, care prevede rolul activ al organului de urmărire penală, toate acțiunile fiind îndreptate doar spre învinovățirea inculpaților, prin ce se demonstrează că urmărirea penală a fost efectuată unilateral, fără intenția de a fi stabilite toate circumstanțele cauzei, Dubenco V. fiind recunoscut și audiat doar în calitate de martor, deși i-au fost aplicate câteva lovituri cu cuțitul în picior, iar Anastasov I., Gorea V. și Bîrnaz A., prin ordonanțele din 18.10.2012, 02.11.2012, 09.11.2012 au fost recunoscuți ca părți vătămate, în lipsa unor leziuni corporale vizibile, doar în baza declarațiilor acestora.

Consideră că decizia urmează a fi casată în partea condamnării lui Cazacu Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

8.4. Avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 15) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gogu I. să fie achitat.

În motivare invocă aceleași argumente care au fost expuse în cererea de apel, considerând că, hotărârile adoptate de instanțele de fond sunt ilegale și neprobate, fiind în contradicție cu prevederile normelor materiale de drept penal și procedural, nefiind confirmate probele prezentate de acuzare spre învinuire și cercetate în ședințele de judecată. Hotărârile sunt bazate de presupuneri și pe declarațiile selectate ale martorilor și experților judiciari, instanțele fiind pertinente în favoarea acuzării, pronunțând o sentință de condamnare cu ideea preconcepută de comitere a presupuselor infracțiuni.

Astfel, nefiind stabilită săvârșirea infracțiunilor, instanțele de fond, cu pre concepere, au admis săvârșirea infracțiunilor de către inculpați, în contrazicere cu actele juridice de constatare, executate de către specialiști în domeniu - rapoartele de expertiză medico-legale, fiind selectate fraze și propoziții din context, întru stabilirea vinovăției și existenței laturilor infracțiunilor imputate.

Pe lângă aceasta, urmează a fi recunoscut nul procesul-verbal privind corectarea erorilor materiale din 20.04.2016, înaintat de acuzare în temeiul art.249 alin.(3) Cod de

procedură penală, procurorul stabilind că în ordonanța de punere sub învinuire a lui Gribeneț Iurie din 03.01.2014 și în ordonanța de punere sub învinuire a lui Anton Victor din 09.01.2014, în partea dispozitivă eronat a fost indicată doar incriminarea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Mai mult, probele invocate de apărare nu au fost apreciate în coroborare, în corespundere cu dispozițiile art.100-101 Cod de procedură penală.

În acțiunile inculpaților care au participat la conflict, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, nefiind prezentă intenția huliganică – latura subiectivă, ca semn obligatoriu al componenței de infracțiune. Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a fost omisă că nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Astfel, nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, fiind stabilit că prin raportul de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 la Panuș D., la 07.03.2012, în zona capului, care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a constatat existența unei excoriații, care este o leziune superficială a tegumentelor pielii și nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Ținând cont că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicată în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013 - 11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că „cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei. După radiogramă fractura era relativ proaspătă.”

În același timp, expertul judiciar Pădure A. a relatat că ...fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice, tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Prin urmare, concluziile instanței că anume datorită faptului, că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la 26.03.12, sunt nefondate, fiind în contradicție cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, care a confirmat că agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale, produse în urma ruperii vaselor patologice modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la

04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.

Afirmațiile instanței de judecată că nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care să demonstreze că leziunile corporale depistate la Panuș D. și anume fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la acesta, calificată drept vătămare corporală gravă, ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, sunt neîntemeiate.

La fel, nu a fost dată o apreciere celor 4 fotografii ale lui Panuș D. din 08.03.2012, la „Art Club Caraoche”, indicate în lista probelor care confirmă că la 08.03.2012, partea vătămată se afla într-un club de noapte, se distra, pe față nu avea careva leziuni, cu excepția hematomului de la ochi, fapt ce pune la îndoială declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale unor martori, care au relatat despre existența unei lovituri în zona frontală.

Instanța de apel a respins neîntemeiat cererea apărării privind declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală, precum și a individualizat greșit pedeapsa aplicată inculpaților, stabilindu-le o sancțiune prea aspră.

În același timp, potrivit încheierii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, cu privire la respingerea plângerilor apărătorilor în contestarea ordonanței Procurorului adjunct al Procuraturii Generale din 17.07.2012, organul de urmărire penală și Procuratura Botanică nu au cunoscut despre existența probelor noi prezentate de partea vătămată, și anume: probele video și foto, concluziile medicilor Spitalului de Urgență, clișeele radiologice precum că nu au fost delimitate vătămarile corporale existente la decesul lui Panuș D., motivându-se hotărârea respectivă prin prisma dispozițiilor art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, fiind irevocabilă la data emiterii.

În probele administrate, nu se regăsesc elementele infracțiunilor imputate inculpaților de până la și după emiterea hotărârii de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale în privința inculpaților.

Prin urmare, inculpatul Gogu I. urmează a fi achitat, prin prisma respectării principiului legalității care prevede că nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală, conform art.3 Cod penal iar, conform art.51 alin.(2) Cod penal, răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, fiind demonstrată inexistența vinovăției în acțiunile inculpatului Gogu I.

8.5. Avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei adoptate, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitărilor sale invocă aceleași argumente care au fost expuse în cererea sa de apel, așa cum acestea sunt indicate în pct.3.4 din prezenta decizie, susținând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel declarat, lăsând fără apreciere faptul că instanța de fond a neglijat faptul că conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații se învinuiesc de faptul că i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele

peste diferite regiuni ale corpului.

Prin urmare, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Instanța de apel a ignorat în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal, indicând că explicațiile expertului judiciar Pădure A., nu coroborează cu probele cercetate.

Instanțele de fond au reprodus în hotărârile adoptate, doar parțiala explicațiile prezentate de expertul judiciar Pădure A., rupându-le din context. Acesta fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat printre altele că fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieții. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice. Astfel, că stabilirea vechimii fracturii oaselor plate ale craniului, inclusiv a osului temporal pe stânga, este practic imposibilă. Totodată, formarea facturii osului temporal este practic imposibilă prin lovirea cu pumnii și picioarele. Pentru formarea facturii oaselor plate este nevoie de acțiunea unui obiect contondent dur. Mai mult, existența fracturii poate fi produsă printr-o forță suficient de mare care să învingă rezistența țesutului osos. Această forță acționează în primul rând asupra tegumentelor și ar trebui să producă lezarea mai profundă, cum ar fi plaga. La Panuș D. la 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală, conform raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012.

Astfel, factura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, deoarece inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, deoarece conform raportului de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012, la Panuș D., în zona capului care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a stabilit existența unei excoriații, care est leziune superficială a tegumentelor pielii, dar nu a unei leziuni mai profunde, precum plaga.

Totodată, ținând cont de faptul că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013 - 11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Nu au fost prezentate nici probe care să confirme existența legăturii cauzale între conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la data de 06.03.2012 acesta s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, fiindu-i stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței, echimoză periorbital din stânga, contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

La fel, instanța de apel în decizia adoptată, indică la faptul că inițiatorul conflictului ar fi fost Anton V., făcând referire la conținutul procesului-verbal de

examinare a obiectului din 13.04.2012, prin care s-a examinat CD-ul cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, însă, în mod selectiv, a extras fraze din conținutul acestuia, fără a reproduce întreg conținutul.

Instanța de apel a ignorat consecutivitatea evenimentelor care s-au derulat pe data de 04.03.2012 în clubul de noapte și anume că au existat 2 conflicte, care s-au derulat la mai puțin de o minută unul de altul și care se află în legătură cauzală. Astfel, primul conflict a apărut între Dubenco V. și o persoană necunoscută care i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu cuțitul în picior, apoi a intervenit Panuș D., pentru a-l apăra pe cunoscutul său Dubenco V., iar intervenția acestuia a fost calificată ca o agresiune de către inculpați.

Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut de art.6 Cod penal, nu au fost individualizate acțiunile concrete ale fiecărui inculpat.

Vinovăția inculpaților Bodiș Mihail și Anton Victor nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, lipsind latura subiectivă - intenția huliganică a infracțiunii de huliganism, hotărârile de condamnare adoptate fiind ilegale, deoarece nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, astfel că inculpații urmează a fi achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, inculpații Bodiș Mihail și Anton Victor au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, iar pentru existența acestei componente urma a fi probată existența legăturii cauzale între acțiunile concrete ale inculpaților și leziunile corporale grave.

Conform pct.2 din concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Prin urmare, fractura osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă, nu putea fi produsă prin aplicarea unor lovituri cu pumnii și picioarele.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpaților li se incriminează faptul că i-au aplicat lui Panuș D. numai lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului.

În același timp, instanța de apel a neglijat explicațiile expertului judiciar Pădure A., motivându-și soluția în baza explicațiilor expertului Baciu G., care indică inclusiv că, după radiogramă, fractura era relativ proaspătă. Or, este unanim recunoscut că fracturile oaselor plate nu se regenerează și obiectiv nu se poate de stabilit vechimea producerii fracturii, cu toate acestea expertul Baciu G. a reușit să inventeze o nouă modalitate de cercetare în medicina legală și să aprecieze că fractura osului temporal era proaspătă.

Mai mult, instanța de apel și-a întemeiat concluziile privind existența leziunilor corporale la Panuș D. în baza unei imagini foto.

La adoptarea deciziei, instanța de apel a ignorat prevederile art.7, 15, 55, 75 Cod penal, în special faptul că, la stabilirea termenului pedepsei, se ia în considerație prezența circumstanțelor atenuante, personalitatea inculpatului, vârsta acestuia și starea sănătății.

Instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate în privința inculpatului Anton Victor, dar a exclus

săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză. Potrivit rechizitoriului, inculpatului nu i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Totodată, dispozițiile art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, care au fost aplicate în speță și au servit temei pentru reluarea urmăririi penale în baza ordonanței din 17.07.2012, emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu au fost recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015.

Astfel, toate acțiunile de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012420517, în baza ordonanței din 25.06.2012, emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu sunt ilegale, fiind efectuate în baza unei ordonanțe adoptate cu încălcarea dreptului inculpaților prevăzut la art.22 Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 al CEDO, care exprimă dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

8.6. Avocatul Șendrea Miroslav în numele inculpatului Gribeneț Iurie, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 2), 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor adoptate, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gribeneț Iurie să fie achitat.

În susținerea solicitărilor sale recurentul invocă aceleași argumente expuse în cererile de apel declarate de avocații Lupea Gheorgheta, Meledeanu Roman, Barbaroș Mihail, Cernolev Ion, considerând că învinuirea înaintată lui Gribeneț Iurie este neîntemeiată, iar probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia.

Conform raportului de expertiză nr.227, decesul lui Panuș D. a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale - malformației arterio-venoasă a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei cadavrului și investigațiilor histopatologice.

Toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică că vătămări neînsemnate.

Consideră că decizia instanței de apel este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 CEDO.

Modalitatea de motivare a soluției denotă faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.101, 414, 417 Cod de procedură penală, hotărârea instanței fiind motivată insuficient.

De asemenea consideră, că inculpatul Gribeneț Iurie nu poate fi tras la răspundere penală, pe motiv că nu a comis infracțiunile incriminate, iar victima a evitat să anunțe organele de drept și să efectueze expertizele necesare imediat după incident, la moment apărând dubii referitor la calificarea vătămarilor corporale grave și la cauza decesului.

Totodată, recurentul consideră că urmează a fi apreciate critic declarațiile tuturor martorilor audiați în instanța de fond, precum și activitatea lui Panuș D. imediat după incident și timp de o lună până la apariția problemelor de sănătate, la moment existând doar presupunerea că leziunile corporale au apărut la victimă la 04.03.2012, dubiile urmând a fi apreciate în favoarea inculpatului.

9. Procurorul, a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți.

10. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă că, recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 2), 6), 8), 10), 12), 15) și 16) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când hotărârea motivată a instanței de apel a fost pronunțată de către un alt complet de judecată, decât cel ce a examinat cauza penală vizată în fond, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, precum și când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate în recursuri de către titularii acestor cereri, Colegiul penal lărgit reține că argumentele recursurilor sunt aceleași care au fost invocate și în textul cererilor de apel declarate de către apărare și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1) și (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative afirmațiile recurenților prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererile de apel. Verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că apelanții au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform infracțiunilor incriminate.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține cont că, în ce privește condamnarea în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, sentința a devenit irevocabilă, fiind menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017 și Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de justiție din 27 mai 2018 (f.d.65-131 vol. VIII). Instanța de recurs, prin decizia din 21 mai 2018 a dispus rejudecarea cauzei doar în partea privind condamnarea pe art.151 alin.(2) lit. b) Cod penal și respectiv – argumentelor invocate în recursuri în partea ce ține de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, nu pot constitui obiect de reapreciere din partea aceleiași instanțe de recurs.

Colegiul penal lărgit atestă că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 și 436 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiu M., Gribeneț I. și Cazacu S. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentele recurenților prin care se invocă nevinovăția inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiu M., Gribeneț I. și Cazacu S. în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de recurs reține că aceste afirmații ale apărării au constituit obiect de examinare și în instanța de apel, respectiv la acest aspect instanța de apel s-a expus motivat și amplu argumentat în decizia recurată.

Așadar, întru evitarea unor repetări inutile, instanța de recurs își însușește argumentarea respectivă a instanței de apel, reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1 din CȚEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie

prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Urmează a fi apreciate ca neîntemeiate argumentele invocate de apărători precum că nu a fost dovedită învinuirea înaintată inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece în cadrul examinării cauzei prezente s-a constatat cu certitudine, că inculpații au acționat cu intenție directă, de a se răfui cu Panuș D. în incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fără nici un motiv, Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S., care folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu pumnii și picioarele.

Totodată, instanța de apel corect a remarcat și faptul că intenția inculpaților Anton V., Gogu I., Bodi M., Gribeneț I. și Cazacu S., a fost îndreptată anume spre vătămarea gravă a integrității corporale a lui Panuș D., fapt atestat prin numărul loviturilor, dar și localizarea leziunilor corporale, determinând un pericol iminent îndreptat spre organele vitale ale lui Panuș D.

De asemenea instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele recurenților prin care se invocă că probele administrate și cercetate dovedesc doar că a fost comisă o faptă, însă nu dovedesc că anume inculpații Anton V., Gogu I., Bodi M. Gribeneț I. și Cazacu S. au comis fapta dată, or, instanța de apel corect a statuat că potrivit procesului – verbal de examinare a obiectului din 13 aprilie 2012 și anume a CD-ului cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, conform cărui *„la 03.55.52 persoana în cămașă (Panuș D.) lovește o altă persoană, la care se observă că este iscat un conflict, în care persoana în cămașă este împinsă la una din mesele din spate unde se observă că un tânăr (Cazacu S.) îl apucă din spate și îl pune la pământ și se apleacă deasupra sa, se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele...”, „la ora 03.55.33 persoana în pulover (Anton V.) lovește persoana care este îmbrăcat în cămașă (Panuș D.) cu mâna dreaptă în regiunea feței, la care tânărul în cămașă face câțiva pași în spate, ... se ține cu mâna dreaptă de față, unde aceștia sunt despărțiți unul de altul de persoanele din jurul lor”*.

Urmează a fi apreciate ca neîntemeiate și argumentele invocate de recurenți precum că instanța de apel i-a recunoscut vinovați pe Anton V., Gogu I., Bodi M. Gribeneț I. și Cazacu S. punând la bază depozițiile părților vătămăte și ale martorilor acuzării, care la data de 04.03.2012, aproximativ la orele 03.55 nu se aflau în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte, dar se aflau la altă masă din alt sector al clubului și fizic nu puteau să observe începutul conflictului, sunt irelevante or, aceste declarații apreciate în coroborare cu declarațiile martorilor Panuș Z., Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., precum și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013 demonstrează că inițiatorul conflictului a fost anume inculpatul Anton V. care, fără nici un motiv, l-a lovit cu pumnul în față lui Panuș D., după care inculpatul Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., după care inculpatul Gribeneț I. i-a dat o lovitură cu pumnul în frunte lui Panuș D.

Cu referire la argumentele recurenților prin care se susține că sectorul nr.9 al clubului de noapte unde a avut loc conflictul este separat prin uși, astfel sugerându-se ideea că, de fapt, părțile vătămăte și martorii acuzării nu se aflau în sectorul nr. 9 iar credibilitatea acestor declarațiilor ar putea fi contestată, Colegiul penal lărgit remarcă

faptul că din conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013 „se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele, după care la 03.56.14 se apropie o persoană îmbrăcată în costum de culoare care încearcă să calmeze conflictul dat, tot timpul se observă că mai multe persoane lovesc cu picioarele persoana care era îmbrăcată în cămașă de culoare neagră... la 03.56.28 una din persoane este scoasă din conflict, iar celelalte se observă că lovesc cu picioarele, după care la 03.57.25 persoanele care loveau sunt date la o parte și conduse în partea stângă”.

Colegiul penal reține că instanța de apel a descris în conținutul deciziei recurate probele din care rezultă cu certitudine că, victima Panuș D. a fost bătut de către inculpați și nu a fost îmbrâncit după cum susține apărarea, din momentul primei lovituri aplicate de Anton V. - ora 03.55.33 și până la ora 03.57.25, când s-a finisat bătaia.

În ceea ce privește argumentele recurențelor prin care se invocă afirmațiile că procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2012 este o probă indirectă, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, analizând decizia recurată, se constată că, instanța de apel a stabilit că acest proces-verbal a fost apreciat în coroborare cu declarațiile părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cât și cu declarațiile martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z.

Instanța de apel corect a constatat, că potrivit declarațiilor părții vătămate Bîrnaz A., Panuș D. avea leziuni corporale vizibile pe partea stângă a corpului, se vedea amprenta unui inel, iar partea vătămată Anastasov I. a relatat că Panuș D. nu ieșea pentru că avea fața umflată, ochiul roșu, în frunte avea amprenta unui inel.

De asemenea, instanța de recurs reține că instanța de apel a descris în conținutul deciziei recurate probele din care rezultă cu certitudine că inculpatul Gribeneț I. purta un inel pătrat pe mână, cu care i-a aplicat lui Panuș D. o lovitură în frunte, or, prin declarațiile părților vătămate Bîrnaz A. și Anastasov I. și declarațiile martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z., a fost confirmat faptul că Panuș D. avea o urmă de inel în partea stângă a ochiului, iar martorii Lupanciuc T. și Popa A. au indicat că au văzut la inculpatul Gribeneț I. un inel pe mână.

Tot din declarațiile părților vătămate și ale martorilor a fost constatat și faptul că loviturile aplicate de către inculpați victimei Panuș D. au fost preponderent în regiunea capului, iar inculpații i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele victimei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.158 din 02.09.2013-11.11.2013, rezultă că fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la Panuș D. se califică drept vătămare corporală gravă; raportul de constatare medico-legală nr.973 din 07.03.2012 (examinarea persoanei), fișa medicală a bolnavului staționar nr. 5840 a IMSP CNȘPMU, raportul de constatare medico-legală nr.666 (cercetarea cadavrului lui Panuș D. din 05.04.2012), raportul de expertiză medico-legală nr.40/666 din 10.04 – 24.05.2015, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 227 din 11 – 14.06.2012, epicriza pacientului Panuș D. (Munchen 02.04.2012), traducerea oficială a concluziei medicilor societății anesteziologie-reanimatologie din Republica Moldova eliberată la 30.03.2012 și consultația medicului radiolog Rotaru N. din 11.06.2013, în urma acestora comisia de experți a constatat că, la examinarea medico-legală a cet. Panuș D. din 07.03.2012 au fost constatate leziuni ale țesuturilor moi care corespund localizării fracturilor osoase.

Astfel, Colegiul penal lărgit subliniază că, concluziile din raportul de expertiză

medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013 – 11.11.2013, în partea în care experții au indicat că *“au fost depistate leziuni ale oaselor craniene sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”*. Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă. ...Moartea cet. Panuș D. a survenit în rezultatul bolii cerebro-vasculare, manifestată prin patologie a vaselor cerebrale cu aneurisme saculare, care au fost sursa hemoragiilor intracerebrale, ultimele complicându-se cu edem cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunchiulare și comprimarea centrelor organelor vitale. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate cet. Panuș D. la data de 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 nu există. Agravarea stării sănătății cet. Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi (efort fizic, stres psiho-emoțional, intoxicații etc.), nu-i dezvinovățesc pe inculpați.

Din materialele cauzei, Colegiul penal constată că, experții sau referit la faptul că *formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă*, prin urmare se constată că experții sau referit la obiecte ca *pumnii și picioarele, și nu la alte obiecte precum podeaua*, mai mult decât atât, în ședința de judecată s-a constatat că Cazacu S. a folosit un procedeu de luptă l-a doborât la podea pe Panuș D., după care împreună cu Anton V., Bodiș M., Gogu I. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele, or, prin declarațiile părții vătămate Gorea V. a fost confirmat faptul că *“... Primul lucru pe care l-a observat era cum Panuș D. se afla la pământ. La prima vedere părea că și-a pierdut cunoștința, nu se mișca, ochii erau închiși...”*.

Totodată, instanța de recurs ține să sublinieze, că expertul Pădure A. fiind audiat în instanța de fond a explicat că *“...Fractura liniară a oaselor bolții craniului se poate forma atât prin intermediul acțiunilor obiectelor contondente dure, cu suprafața limitată, cât și nelimitată de acțiune. Aceste mecanisme se pot regăsi în cele mai diverse circumstanțe. Este imposibil de vizualizat cu ochiul liber un os al craniului la examinarea unei persoane vii, în lipsa unor plăgi”*, iar expertul Baciș Gh. fiind audiat în instanța de fond a explicat că *“...Fractura osului zigomatic poate fi provocată de lovituri cu mâinile și picioarele. Nu se exclude formarea fracturii complete a osului parietal pe stânga în rezultatul contactului dintre osul traumatizat și o suprafață proeminentă dintr-un plan...”*.

De asemenea, instanța de recurs consideră nefondate și argumentele părții apărării, precum că, fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012, deoarece inculpații nu au utilizat obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni și, respectiv, nu există nici o legătură cauzală dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal, or, instanța de apel corect a statuat că prezența leziunilor corporale grave la cet. Panuș D. au fost constatate în baza raportului de expertiză medico-legală nr.158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, concluziile

formulate de experți coroborând și cu declarațiile părților vătămate și a martorilor care au indicat că inculpații aplicau lovituri cu mâinile și picioarele preponderent în regiunea capului. Totodată, s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești că, Panuș D. a fost aruncat peste cap, de către inculpatul Cazacu S.

Având în vedere cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel a dat apreciere tuturor probele din dosar în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpaților, le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpaților.

Referitor la temeiul invocat de către partea apărării, precum că, instanța a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit constată că, de fapt, recurenții își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art.6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, ca stabilire eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Reieșind din sensul acestor prevederi legale, Colegiul penal lărgit conchide că, în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Totodată, instanța de recurs reiterează, că eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În acest sens Colegiul penal consideră, că în cadrul examinării prezentei cauze o asemenea eroare nu a fost constatată.

Luând în considerație cele expuse supra, Colegiul penal ajunge la concluzia, că în speță nu s-a constatat existența erorilor de drept, prevăzute de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, invocate în recursurile depuse.

Totodată, potrivit art.454, 466 și 467 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, ultimele fiind pasibile contestării doar în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile, sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

În această consecutivitate se reține că prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 aprilie 2013, definitivă și irevocabilă, au fost deja verificate circumstanțele invocate de apărare privind presupusele încălcări ale prevederilor art.22 Cod de procedură penală, adică a principiului *non bis in idem*, asemenea situație nefiind constatată și fiind prezentă, astfel, puterea lucrului judecat.

Prin urmare, argumentele recurenților în aspectul dat sunt nefondate.

Cu referire la criticile invocate de recurenți sub aspectul pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, precum că, în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpații Anton V., Gogu I., Bodiu M. Gribeneț I. și Cazacu S. au fost recunoscuți vinovați și condamnați de către prima instanță în baza art.art.287 alin.(2) lit. b), 151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de partea apărării, a casat sentința primei instanței, inclusiv din oficiu în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiu M. Gribeneț I. și Cazacu S. în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, în rest soluția primei instanțe fiind menținută.

Sub acest aspect Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, analizând și apreciind obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurenți au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Tot la acest capitol, Colegiul penal relevă, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei).

De asemenea, instanța de recurs evidențiază că, în cauza Burg și alții împotriva Franței, prin Hotărârea din 28 ianuarie 2003 CtEDO a menționat că art.6 paragraf 1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o curte de apel, bazându-se pe o dispoziție legală specifică, respinge un apel ca fiind lipsit de șanse de succes, fără alte precizări.

Cu referire la temeiul invocat de avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie și de avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, prevăzut în pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, precum că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților potrivit prescripțiilor din art.art.61 și 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute

vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, pedeapsa respectivă corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților vizați, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Totodată, instanța de apel corect a casat sentința primei instanței, inclusiv din oficiu în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpaților Anton V., Bodiș M. și Gribeneț I. în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În ceea ce ține de temeiul pentru recurs indicat de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie și de către avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiș Mihail prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că recurenții nu au motivat recursurile sub aspectul temeiului de casare invocat, or, în conținutul cererilor de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic fapta greșit calificată, în opinia recurenților, de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpaților de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu referire la temeiul de drept invocat de către inculpatul Gribeneț Iurie și de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan prevăzut la pct. 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, astfel criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat, este formală și nefondată.

Cu referire la temeiul invocat de către inculpatul Gribeneț Iurie și de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan în baza pct. 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când: norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, argumentul indicat este de asemenea neîntemeiat, deoarece recurenții n-au supus unei analize comparate hotărârile în speța examinată în ordine de recurs, prin prisma jurisprudenței invocate, pentru a confirma incidența acesteia la caz.

Este necesar de menționat că, respectiva cauză a fost transmisă la rejudecare potrivit dispozițiilor legale referitoare la limitele rejudecării cuprinse în art.436 Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că instanța de rejudecare este pe deplin

independentă, respectând indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la momentul pronunțării recursului.

Verificând materialele dosarului și ținând seama de cele consemnate în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2018, instanța de recurs a conchis că instanța de apel, prin rejudecare, a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă și motivată. În opinia Colegiului soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeiuri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit.

Decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art.6 din CEDO.

În acest context, Colegiul penal va respinge argumentele apărării precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să verifice probatoriul administrat, întrucât reieșind din decizia contestată se învederează că aceasta cuprinde atât descrierea și analiza detaliată a tuturor probelor, cât și răspunsurile argumentate chestiunile esențiale.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpaților.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Respectiv, Colegiul consideră necesar de a menționa că, potrivit statuărilor expuse de Curtea Europeană în hotărârile sale, aceasta a evidențiat cu titlul de principiu că, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei, or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010).

Nu pot fi reținute afirmațiile avocatului Șendrea Miroslav în numele inculpatului Gribeneț Iurie, precum că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală și a neglijat indicațiile instanței de recurs, deoarece Colegiul penal lărgit nu a stabilit careva neconformări ale instanței ierarhic inferioare, în acest sens, din care motiv critica expusă urmează a fi apreciată ca una formală.

Cât privește incidența în speță a erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, invocată de avocatul Șendrea Miroslav, precum că, *hotărârea*

motivată a instanței de apel a fost pronunțată de către un alt complet de judecată, decât cel ce a examinat cauza penală vizată în fond, Colegiul penal reține că hotărârea enunțată a fost pronunțată motivat de către vicepreședintele Curții de Apel Chișinău, judecătorul Iurie Iordan în temeiul Dispoziției nr.50 din 30 octombrie 2018 a Președintelui Curții de Apel Chișinău potrivit căreia s-a desemnat vicepreședintele Curții de Apel Chișinău, judecătorul Iurie Iordan, de a semna și pronunța actele judecătorești (f.d.51 vol. IX).

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Gribeneț Iurie, de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie, de către avocatul Valah Alina în numele inculpatului Cazacu Sergiu, de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, de către avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, de către avocatul Șendrea Miroslav în numele inculpatului Gribeneț Iurie.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Gribeneț Iurie, de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Gribeneț Iurie, de către avocatul Valah Alina în numele inculpatului Cazacu Sergiu, de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Gogu Ivan, de către avocatul Cernolev Ion în numele inculpaților Anton Victor și Bodiu Mihail, de către avocatul Șendrea Miroslav în numele inculpatului Gribeneț Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, în cauză penală privindu-i pe ***Anton Victor Ion, Cazacu Sergiu Alexei, Gogu Ivan Valerii, Bodiu Mihail Grigore, Gribeneț Iurie Andrei***, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Victor Boico

Dumitru Mardari